

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

ภาคผนวก ก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

แบบสอบถาม

เรื่อง

ผลกระทบของการเปิดเขตการค้าเสรีระหว่างไทยกับจีนต่อผู้ประกอบการเขตภาคเหนือ
ในการลดภาษีสินค้าผักและผลไม้

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการค้นคว้าแบบอิสระ ตามหลักสูตรปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านโปรดให้ข้อมูลในแบบสอบถามนี้ ซึ่งจะนำไปใช้ประโยชน์ทางการศึกษาวิจัยเท่านั้น ขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาขีดเครื่องหมาย / ลงใน หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ น้อยกว่า 30ปี 31 - 40ปี
 41 - 50ปี สูงกว่า 50ปี
3. ระดับการศึกษา ต่ำกว่า ปวส. ปวส.หรือเทียบเท่า
 ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า สูงกว่าปริญญาตรี
4. ตำแหน่ง กรรมการบริษัท เจ้าของกิจการ
 ผู้จัดการ พนักงาน
 อื่น ๆ.....
5. ระยะเวลาในการประกอบกิจการของท่าน ต่ำกว่า 1ปี 1 - 3ปี
 4- 6ปี 7ปีขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาขีดเครื่องหมาย/ ลงใน หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง

1. ลักษณะของกิจการ

☐ เจ้าของคนเดียว	☐ ห้างหุ้นส่วน
☐ บริษัทจำกัด	☐ บริษัทมหาชน

2. ขนาดเงินลงทุน

☐ ต่ำกว่า 1 ล้านบาท	☐ 1,000,000 - 10,000,000 บาท
☐ 10,000,001 - 50,000,000 บาท	☐ 50,000,001 - 100,000,000 บาท
☐ 100,000,000 บาท ขึ้นไป	

3. จำนวนบุคลากร

☐ 1 - 50 คน	☐ 51 - 100 คน
☐ 101 - 150 คน	☐ 151 - 200 คน
☐ 200 คนขึ้นไป	

4. ยอดการส่งออกสินค้า

☐ ต่ำกว่า 1,000,000 บาท	☐ 1,000,000 - 5,000,000 บาท
☐ 5,000,001 - 10,000,000 บาท	☐ 10,000,000 บาท ขึ้นไป

5. คู่ค้าที่สำคัญของท่าน (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ จีน	☐ อังกฤษ
☐ สหรัฐอเมริกา	☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

6. สินค้าที่ส่งออกไปยังประเทศจีน (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ผัก	☐ ผลไม้
☐ ผักและผลไม้	☐ ข้าว
☐ ชา	☐ สินค้าแปรรูปจากผักและผลไม้
☐ ผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับสิ่ง	☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

7. ผู้เชี่ยวชาญด้านการส่งออก

☐ มี	☐ ไม่มี

8. ผู้เชี่ยวชาญด้านบัญชี

☐ มี	☐ ไม่มี

9. ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษี

☐ มี	☐ ไม่มี

10. ลักษณะการจำหน่ายเป็นแบบ Online

☐ มี	☐ ไม่มี

ส่วนที่ 3 **ความรู้เกี่ยวกับการเปิดเขตการค้าเสรี ระหว่างไทยกับจีน**
คำชี้แจง **โปรดทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่าน**

ความรู้เกี่ยวกับการเปิดเขตการค้าเสรีระหว่างไทยกับจีน	ทราบ		ไม่	ไม่
	ใช่	ไม่ใช่	ทราบ	แน่ใจ
1.การเปิดเขตการค้าเสรีเป็นวัตถุประสงค์สำคัญประการหนึ่งขององค์การการค้าโลก				
2.เขตการค้าเสรี คือ การรวมกลุ่มเศรษฐกิจกัน เพื่อลดภาษีศุลกากรให้เหลือน้อยที่สุดหรือเป็น 0%				
3.การจัดทำเขตการค้าเสรีเป็นการลดการกีดกันทางการค้าในรูปแบบทางภาษีเท่านั้น				
4.ประเทศไทยมีการลงนามเปิดเขตการค้าเสรีกับจีนมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546				
5.การเปิดเขตการค้าเสรีระหว่างไทยกับจีนนั้น ทำให้เกิดการลดโอกาสในการขยายการค้าและการลงทุน				
6.ในตอนเริ่มแรกไทยลงนามเปิดเขตการค้าเสรีกับจีนในเรื่องการลดภาษีสินค้าผักและผลไม้เท่านั้น				
7.หลังจากเปิดเขตการค้าเสรีกับจีนแล้ว ส่งผลให้ไทยมีมูลค่าการส่งออกสินค้าไปยังจีนลดลง เพราะมาตรการกีดกันทางการค้าที่มีใช้ทางภาษี				
8.การจัดทำเขตการค้าเสรีระหว่างไทยกับจีน แบ่งเป็น 2 ข้อตกลง คือ เขตการค้าเสรีอาเซียน-จีน และเขตการค้าเสรีไทย-จีน				
9.ในการเจรจาจัดทำเขตการค้าเสรีระหว่างกัน ส่วนใหญ่แล้วประเทศที่ใหญ่กว่าจะได้เปรียบประเทศที่เล็กกว่าเนื่องจากประเทศที่เล็กกว่าไม่มีอำนาจในการต่อรอง				

ลิขสิทธิ์ © by Chiang Mai University
 All rights reserved

ส่วนที่ 4 ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อธุรกิจของท่าน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่าน โดยช่องคำตอบเรียงจาก
ลำดับความสำคัญ ตั้งแต่มีผลกระทบต่อธุรกิจของท่านมากที่สุด จนถึงไม่มีผลกระทบต่อ
ธุรกิจของท่าน

1.ปัจจัยทางเศรษฐกิจ (กรุณาตอบทุกข้อ)

1.1 ด้านการตลาด

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ (ด้านการตลาด)	ผลกระทบ	ผลกระทบ	ผลกระทบ	ผลกระทบ	ไม่มี
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ผลกระทบ
1.ระบบการค้าที่แตกต่างกันของไทยและจีนมีผลกระทบต่อยอดขายของท่าน					
2.ไทยได้เปรียบดุลการค้าจากจีน (ส่งออกมากกว่านำเข้า)มีผลกระทบต่อยอดขายของท่าน					
3.ภาวะการลอยตัวของน้ำมันของไทยมีผลกระทบต่อยอดขายของท่าน					
4.อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่แตกต่างกันของไทยและจีนมีผลกระทบต่อยอดขายของท่าน					
5.การกีดกันสินค้าบางชนิดของไทยจากจีนมีผลกระทบต่อยอดขายของท่าน					
6.จีนมีผลผลิตสินค้าบางชนิดเหมือนไทย เช่น ลำไย มีผลกระทบต่อยอดขายของท่าน					
7.คู่แข่งทางการค้าทั้งในไทยและจีนมีผลกระทบต่อยอดขายของท่าน					
8.ช่องทางการกระจายสินค้า เช่น มีผู้แทนจำหน่ายในจีน มีผลกระทบต่อยอดขายของท่าน					

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ (ด้านการตลาด)	ผลกระทบ	ผลกระทบ	ผลกระทบ	ผลกระทบ	ไม่มี
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ผลกระทบ
9. ความเจริญก้าวหน้าและการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี เช่น การนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในกิจการมีผลกระทบต่อยอดขายของท่าน					
10. การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารของไทยมีผลกระทบต่อยอดขายของท่าน					
11. การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคารของไทยมีผลกระทบต่อยอดขายของท่าน					
12. การขยายตัวทางการค้าของจีน ได้แก่ การเปิดตลาดของจีน การเข้าร่วมเป็นสมาชิกกับ WTO เป็นต้น มีผลกระทบต่อยอดขายของท่าน					
13. การลักลอบขนสินค้าจากจีนเข้ามาในไทย โดยไม่ผ่านพิธีการศุลกากร มีผลกระทบต่อยอดขายของท่าน					
14. การลดภาษีฝักและผลไม้ ตามข้อตกลงของการเปิดเขตการค้าเสรี มีผลกระทบต่อยอดขายของท่าน					

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright © by Chiang Mai University
 All rights reserved

1.2 ด้านมาตรการควบคุมการค้า

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ (ด้านมาตรการควบคุมการค้า)	ผลกระทบ	ผลกระทบ	ผลกระทบ	ผลกระทบ	ไม่มี ผลกระทบ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	
1.ความแตกต่างของการเก็บภาษีขาเข้า-ขาออกของไทยกับจีน มีผลกระทบต่อการค้าของท่าน					
2.ความแตกต่างของการขอคืนภาษีของไทยกับจีนมีผลกระทบต่อการค้าของท่าน					
3.การขาดความเข้มงวดกับสินค้าประเภทผักและผลไม้ที่นำเข้าจากจีน มีผลกระทบต่อการค้าของท่าน					
4.การกำหนดให้ผู้ส่งออกผักและผลไม้จากไทยต้องเป็นบริษัทที่ได้รับอนุญาตจากจีน โดยตรงและต้องเป็นบริษัทสัญชาติจีนหรือมีการร่วมหุ้นกับจีนเท่านั้นมีผลกระทบต่อการค้าของท่าน					
5.มาตรการในการตรวจโรคและแมลงศัตรูพืชรวมถึงสารตกค้างในการส่งออกไปยังจีนมีผลกระทบต่อการค้าของท่าน					
6.มาตรการกีดกันทางการค้าที่มีใช้ภาษีของจีน เช่น การตรวจสอบคุณภาพ มาตรฐานด้านสุขอนามัย โรคพืชและแมลง มีผลกระทบต่อการค้าของท่าน					
7.การลดภาษีศุลกากรให้เหลือน้อยที่สุดหรือเป็น 0% มีผลกระทบต่อการค้าของท่าน					

2 ปัจจัยด้านการเมืองและกฎหมาย (กรุณาตอบทุกข้อ)

ปัจจัยด้านการเมืองและกฎหมาย	ผลกระทบ	ผลกระทบ	ผลกระทบ	ผลกระทบ	ไม่มี
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ผลกระทบ
1.ความแตกต่างด้านการปกครองของไทยกับจีน					
2.ความสัมพันธ์ทางการเมืองระหว่างไทยกับจีน					
3.ความมั่นคงทางการเมืองของไทยกับจีน					
4.การเปลี่ยนแปลงระบบการปกครองของจีนเป็นแบบประชาธิปไตย					
5.การส่งเสริมให้คนไทยกินของไทยใช้ของไทย					
6.อัตราภาษีอากรขาเข้าที่แตกต่างกัน					
7.เอกสารและแบบฟอร์มของทางหน่วยราชการไทยในการส่งออกและนำเข้า					
8.กฎหมายด้านการทำบัญชีของไทย					
9.ความเข้มงวดในการบังคับใช้ทางด้านกฎหมาย					
10.ข้อห้ามด้านการค้าของจีนในการส่งออกและนำเข้าสินค้าบางชนิด					
11.ข้อห้ามทางด้านการค้าของไทยในการส่งออกและนำเข้าสินค้าบางชนิด					
12.โครงการสร้างถนนไปยังจีนของรัฐบาลไทย					

3. ปัจจัยทางด้านกายภาพ (กรุณาตอบทุกข้อ)

ปัจจัยด้านกายภาพ	ผลกระทบ	ผลกระทบ	ผลกระทบ	ผลกระทบ	ไม่มี
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ผลกระทบ
1.ความแตกต่างของทรัพยากรธรรมชาติของไทยกับจีน					
2.ช่องทางการขนส่งทางบก					
3.ช่องทางการขนส่งทางอากาศ					
4.ช่องทางการขนส่งทางน้ำ					

ส่วนที่ 5 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1.ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

-ด้านการตลาด

.....

.....

-ด้านมาตรการควบคุมการค้า

.....

.....

-ด้านอื่น ๆ

.....

.....

2.ปัญหาด้านการเมืองและกฎหมาย

.....

.....

3.ปัญหาด้านกายภาพ

-ด้านการขนส่งทางบก

.....

.....

-ด้านการขนส่งทางอากาศ

.....

.....

-ด้านการขนส่งทางน้ำ

.....

ภาคผนวก ข

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

(คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)

กรอบความตกลงความร่วมมือทางเศรษฐกิจ

ระหว่าง

ประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

และสาธารณรัฐประชาชนจีน

อารัมภบท

เรา ในฐานะผู้นำรัฐบาล/รัฐ บรูไนดารุสซาลาม สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย มาเลเซีย สหภาพเมียนมาร์ สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ซึ่งเป็นสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (เรียกโดยรวมว่าอาเซียน หรือ กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน และรายชื่อประเทศว่า ประเทศสมาชิกอาเซียน) และสาธารณรัฐประชาชนจีน

ระลึกถึง การตัดสินใจในระหว่างการประชุมสุดยอดระหว่างอาเซียน-จีน เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน 2001 ณ กรุงบันดาร์ เสรีเบกาวัน ประเทศบรูไน ดารุสซาลาม เห็นชอบกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน-จีน ภายใน 10 ปี ที่ให้การปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างและความยืดหยุ่นกับประเทศอาเซียนกัมพูชา ลาว เมียนมาร์ และเวียดนาม หรือ “ประเทศสมาชิกอาเซียนใหม่” และข้อกำหนดการเร่งเปิดเสรีโดยทันที (Early Harvest) ที่รายการสินค้าและสาขาการค้าบริการที่จะถูกกำหนดจากการหารือร่วมกัน

ปรารถนา ที่จะรับกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจ (ความตกลงนี้) ระหว่างอาเซียนและจีน (โดยรวม คือ “กลุ่มประเทศภาคี” หรือหากเป็นรายชื่อประเทศสมาชิกอาเซียนและจีน คือ “ประเทศภาคี”) โดยมุ่งไปในภายภาคหน้าเพื่อที่จะผลักดันความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้นในศตวรรษที่ 21

ปรารถนา ให้มีอุปสรรคระหว่างกันให้น้อยที่สุดและมีความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นระหว่างกลุ่มประเทศภาคี โดยการลดต้นทุนระหว่างกัน เพิ่มการค้าและการลงทุนภายในภูมิภาค เพิ่มประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ และสร้างตลาดที่ใหญ่ขึ้น ที่สร้างโอกาสมากขึ้นและความประหยัดจากขนาดใหญ่ขึ้นสำหรับภาคธุรกิจของกลุ่มประเทศภาคี และส่งเสริมแรงดึงดูดของทุนและความสามารถเข้ามาในกลุ่มประเทศภาคี

เชื่อมั่น ว่าการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน-จีน จะสร้างความเป็นหุ้นส่วนระหว่างกลุ่มประเทศภาคีและจัดหากลไกสำคัญที่กระชับความร่วมมือและที่สนับสนุนความมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจในเอเชียตะวันออกเฉียง

ยอมรับ ความสำคัญของบทบาทและประโยชน์ที่ก่อโดยภาคธุรกิจในการส่งเสริมการค้าและการลงทุนระหว่างกลุ่มประเทศภาคี และความจำเป็นในการส่งเสริมและอำนวยความสะดวกให้กับความร่วมมือและการใช้โอกาสทางธุรกิจที่มากขึ้นระหว่างกันจากการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน-จีน

ยอมรับ ความแตกต่างของระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนและความจำเป็นต้องมีความยืดหยุ่น โดยเฉพาะความจำเป็นที่ต้องอำนวยความสะดวกต่อการมีบทบาทสูงขึ้นของประเทศสมาชิกอาเซียนใหม่ในด้านความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างอาเซียน-จีน และการขยายการส่งออกของประเทศเหล่านี้ ซึ่งจะรวมถึงการสร้างความมีสมรรถนะ ความมีประสิทธิภาพและความสามารถในการแข่งขันในตลาดภายใน *inter alia*

ยืนยัน ถึงสิทธิ ข้อผูกพันและการดำเนินการของประเทศภาคีภายใต้องค์การการค้าโลก และภายใต้ความตกลงและการรวมกลุ่ม (*arrangement*) ด้านพหุภาคี ภูมิภาคและทวิภาคี

ยอมรับ บทบาทการรวมกลุ่มในภูมิภาคที่จะเป็นตัวกระตุ้นให้กับการสร้างการค้าเสรีในระดับภูมิภาคและโลก และในฐานะที่เป็นฐานให้กับกรอบการค้าพหุภาคี

ได้ตกลงกัน ดังต่อไปนี้

ข้อ 1

วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของความตกลงมีเพื่อที่จะ

- (เอ) กระชับและเสริมสร้างความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุนระหว่างกลุ่มประเทศ ภาคี
- (บี) เปิดเสรีอย่างก้าวหน้าและส่งเสริมการค้าสินค้าและการค้าบริการ รวมถึงสร้างนโยบายการลงทุนที่มีความโปร่งใส เป็นเสรีและอำนวยความสะดวกด้านการลงทุน
- (ซี) ริเริ่มสาขาใหม่ๆ และพัฒนามาตรการที่เหมาะสมในอันที่จะสร้างความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้นระหว่างกลุ่มประเทศภาคี
- (ดี) อำนวยความสะดวกให้เกิดการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจที่มีประสิทธิภาพของประเทศสมาชิกอาเซียนใหม่ และประสานความแตกต่างของระดับการพัฒนาของกลุ่มประเทศภาคี

ข้อ 2

มาตรการสำหรับกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจ

กลุ่มประเทศภาคีตกลงที่จะเจรจาด้วยความรวดเร็ว เพื่อที่จะจัดตั้งเขตการค้าเสรีภายใน 10 ปี และเพื่อกระชับและเสริมสร้างความร่วมมือทางเศรษฐกิจ โดย:

- (เอ) กำจัดอุปสรรคทางด้านภาษีและที่มิใช่ภาษีอย่างก้าวหน้าครอบคลุมการค้าอย่างมาก
- (บี) เปิดเสรีอย่างก้าวหน้าด้านการค้าบริการโดยครอบคลุมการค้าสาขาบริการอย่างมาก
- (ซี) กำหนดนโยบายด้านการลงทุนที่เปิดและสร้างการแข่งขัน ที่อำนวยความสะดวก และส่งเสริมการลงทุนภายใต้เขตการค้าเสรีอาเซียน-จีน
- (ดี) มีมาตรการที่เป็นพิเศษและแตกต่างและความยืดหยุ่นให้กับประเทศสมาชิกอาเซียนใหม่
- (อี) มีมาตรการให้ความยืดหยุ่นกับกลุ่มประเทศภาคีในการเจรจาจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน-จีน ในการระบุถึงส่วนที่อ่อนไหวในด้านการค้าสินค้า บริการและการลงทุน โดยที่ความยืดหยุ่น นั้นจะต้องมีการเจรจาและตกลงร่วมกันบนพื้นฐานต่างตอบแทนและประโยชน์โดยรวม
- (เอฟ) กำหนดมาตรการที่อำนวยความสะดวกด้านการค้าและการลงทุนที่มีประสิทธิภาพซึ่งไม่ได้จำกัดแค่ การลดขั้นตอนด้านศุลกากร และการพัฒนาความตกลงร่วมกัน เท่านั้น
- (จี) ขยายความร่วมมือด้านเศรษฐกิจในสาขาที่จะมีการตกลงร่วมกันระหว่างกลุ่มประเทศภาคีที่จะเกื้อกูลต่อการเชื่อมโยงด้านการค้าและการลงทุนระหว่างกันในเชิงลึก และต่อการวางแผนปฏิบัติการและแผนงานเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติในสาขาที่ได้ตกลงกันไว้
- (เอช) กำหนดกลไกที่เหมาะสมเพื่อให้การปฏิบัติตามพันธกรณีของความตกลงนี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ภาค 1

ข้อ 3

การค้าสินค้า

1. นอกเหนือจากการลดภาษีสินค้าล่วงหน้าภายใต้ข้อ 6 แล้ว และเพื่อเป็นการเร่งรัดขยายการค้าสินค้าระหว่างกัน กลุ่มประเทศภาคีตกลงที่จะเข้าร่วมเจรจาในเรื่องการกำจัดอัตราภาษี และกฎระเบียบทางการค้าที่เป็นข้อจำกัดอื่นๆ โดยให้ครอบคลุมการค้าอย่างมาก (ในกรณีมีความจำเป็น ให้ยกเว้นสินค้าที่อยู่ภายใต้ข้อ 24(8)(บี) ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีและการค้า (แกตต์))
2. เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของข้อนี้ กำหนดนิยามดังต่อไปนี้ ยกเว้นจะมีการระบุไว้เป็นอย่างอื่น
 - (เอ) “อาเซียน 6” หมายถึง ประเทศบรูไน อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์และไทย

(บี) “อัตราภาษีที่เรียกเก็บจริง” ซึ่งรวมภาษีภายในโควตาและ

(i) ในกรณีของประเทศสมาชิกอาเซียน (ที่เป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก ณ วันที่ 1

กรกฎาคม 2003) และจีน “อัตราภาษีศุลกากรที่เรียกเก็บจริง” จะหมายถึงอัตราภาษีที่เรียกเก็บจริง ณ วันที่ 1 กรกฎาคม 2003 และ

(ii) ในกรณีของประเทศสมาชิกอาเซียน (ที่มีได้เป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก ณ วันที่ 1

กรกฎาคม 2003) “อัตราภาษีศุลกากรที่เรียกเก็บจริง” จะหมายถึงอัตราภาษีที่ประเทศเหล่านี้เรียกเก็บจากจีน ณ วันที่ 1 กรกฎาคม 2003

(ซี) “มาตรการที่มีใช้ภาษี” รวมถึง “อุปสรรคทางการค้าที่มีใช้ภาษี”

3. แผนการลด/เลิกมาตรการทางภาษีของกลุ่มประเทศภาคีจะต้องลดภาษีนำเข้าในรายการสินค้าที่กำหนดไว้อย่างค่อยเป็นค่อยไป รวมถึงการยกเลิกการเก็บภาษีนำเข้า โดยให้มีความสอดคล้องกับความตกลงในข้อนี้

4. สินค้าที่อยู่ภายใต้แผนการลด/เลิกมาตรการภาษี จะรวมถึงสินค้าทุกตัวที่ไม่ได้ถูกกำหนดอยู่ในการลดภาษีสินค้าล่วงหน้าภายใต้ข้อ 6 ของความตกลงนี้ และจะถูกจำแนกเป็น 2 จำพวก ได้แก่

(เอ) กลุ่มสินค้าปกติ สินค้าตามที่แต่ละประเทศภาคีกำหนดให้อยู่ภายใต้กลุ่มนี้จะต้อง

(i) มีการลด/เลิกอัตราภาษีที่เรียกเก็บจริงอย่างค่อยเป็นค่อยไป รวมถึงการยกเลิกการใช้มาตรการภาษีอย่างสิ้นเชิง อย่างสอดคล้องกับตารางเวลาการลดภาษีและระดับการลดภาษีที่กำหนดไว้ร่วมกันระหว่างกลุ่มประเทศภาคี โดยครอบคลุมระยะเวลาตั้งแต่ 1 มกราคม 2005 ถึง 2010 สำหรับประเทศสมาชิกอาเซียน 6 และจีน สำหรับประเทศสมาชิกอาเซียนใหม่ จะมีระยะเวลาตั้งแต่ 1 มกราคม 2005 ถึง 2015 โดยมีอัตราภาษีเริ่มต้นสูงกว่าและมีขึ้นการลดภาษีที่แตกต่างจากประเทศสมาชิก 6 และจีน

(ii) ในกรณีที่อัตราภาษีที่ถูกลดภายใต้ข้อ 4(เอ)(i) แต่ยังไม่ได้เลิกมาตรการภาษีอย่างสิ้นเชิง อัตราภาษีเหล่านั้นจะต้องถูกกำหนดให้มีการยกเลิกอย่างก้าวหน้าภายในกำหนดเวลาที่จะมีการตกลงร่วมกันระหว่างประเทศภาคี

(บี) กลุ่มสินค้าอ่อนไหว สินค้าตามที่แต่ละประเทศภาคีกำหนดให้เป็นสินค้าอ่อนไหว จะต้อง

(i) มีการลดอัตราภาษีที่เรียกเก็บจริงจนถึงอัตราภาษีสุดท้ายตามระยะเวลาตามที่ตกลงร่วมกัน

(ii) หากดำเนินการได้ เห็นควรให้อัตราภาษีที่เรียกเก็บจริงมีการยกเลิกอย่างก้าวหน้าภายในระยะเวลาที่มีการตกลงร่วมกัน

5. จำนวนรายการสินค้าที่ถูกกำหนดเป็นสินค้าอ่อนไหวจะถูกกำหนดเพดานสูงสุดไว้ตามหลักเกณฑ์ที่จะมีการตกลงกันระหว่างประเทศภาคี

6 ข้อผูกพันของประเทศภาคีภายใต้ข้อนี้ และภายใต้ข้อ 6 ของความตกลงนี้ จะต้องสอดคล้องกับข้อกำหนดขององค์การการค้าโลกในการยกเลิกมาตรการภาษีให้ครอบคลุมการค้าอย่างมากระหว่างกัน

7. อัตราภาษีที่จะมีการตกลงร่วมกันในข้อนี้จะกำหนดขอบเขตอัตราภาษีที่เรียกเก็บจริงและช่วงปีที่จะดำเนินการลดอัตราภาษี แต่จะไม่ชัดเจนในกรณีประเทศภาคีใดๆ จะเร่งการลด/ยกเลิกการใช้มาตรการภาษีหากประเทศภาคนั้นต้องการ

8 การเจรจาระหว่างกลุ่มประเทศภาคีเพื่อจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน-จีน ที่ครอบคลุมการค้าสินค้า จะไม่ได้จำกัดการดำเนินการแต่เพียงเรื่องต่อไปนี้

(เอ) กฎระเบียบอื่นที่ใช้ในแผนการลด/ยกเลิกมาตรการภาษีสำหรับกลุ่มสินค้าปกติและกลุ่มสินค้าอ่อนไหวและแผนการด้านอื่น ที่รวมถึงหลักการข้อผูกพันการตอบแทนซึ่งกันและกัน ซึ่งไม่ได้มีการระบุไว้ในย่อหน้าที่ผ่านมาของข้อนี้

(บี) กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า

(ซี) การดำเนินการเกี่ยวกับอัตราภาษีนอกโควตา

(ดี) การเปลี่ยนแปลงข้อผูกพันของประเทศภาคีภายใต้ความตกลงด้านการค้าสินค้าตามข้อ 28 ของความตกลงเกตต์

(อี) มาตรการที่มีใช้ภายใต้ข้อนี้ หรือข้อ 6 ของความตกลงนี้ โดยซึ่งจะไม่จำกัดเพียงแค่ การจำกัดด้านปริมาณ หรือการห้ามการนำเข้าสินค้าใด และการห้ามการส่งออกหรือการขายเพื่อการส่งออก รวมถึงมาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชที่ไม่มีหลักฐานทางวิทยาศาสตร์พอเพียง และมาตรการที่เป็นอุปสรรคต่อการค้า

(เอฟ) มาตรการปกป้องตามหลักการของตกลงเกตต์ ซึ่งจะไม่จำกัดเพียงแค่ เรื่องความโปร่งใส ขอบเขตที่ครอบคลุม วัตถุประสงค์ของการดำเนินการ การกำหนดความหมายของเรื่อง ความเสียหายร้ายแรง หรือความเป็นไปได้ที่จะเกิดความเสียหายร้ายแรง และผลที่เกิดขึ้นเป็นการชั่วคราว

(จี) กฎระเบียบของมาตรการการอุดหนุน มาตรการตอบโต้การอุดหนุน มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดตามหลักการของความตกลงเกตต์

(เอช) การอำนวยความสะดวกและการส่งเสริมสิทธิทางทรัพย์สินทางปัญญาให้มีประสิทธิภาพและพอเพียงตามหลักการที่กำหนดไว้ในองค์การการค้าโลก องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก

(World Intellectual Property Organization WIPO) และตามหลักการอื่นๆ

ข้อ 4

การค้าบริการ

เพื่อที่จะเร่งรัดการเปิดเสรีด้านการค้าบริการ กลุ่มประเทศภาคีตกลงที่จะเข้าสู่การเจรจาเพื่อที่จะเปิดเสรีการค้าบริการอย่างก้าวหน้าโดยให้ครอบคลุมสาขาการค้าบริการอย่างมาก การเจรจาจะมุ่งประเด็นที่

- (เอ) ยกเลิกมาตรการที่เลือกปฏิบัติระหว่างกลุ่มประเทศภาคี และ/หรือห้ามการใช้มาตรการใหม่หรือเพิ่มความเข้มข้นในการเลือกปฏิบัติมากขึ้นระหว่างกลุ่มประเทศภาคี ยกเว้นมาตรการที่ได้รับอนุญาต ภายใต้ข้อ 5(1)(บี) ในความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (แกตต์)
- (บี) ขยายการเปิดเสรีทั้งในเชิงลึกและกว้างขึ้นในแต่ละสาขาระหว่างกันให้มากกว่าที่ประเทศสมาชิกอาเซียนและจีนได้ผูกพันไว้ภายใต้แกตต์
- (ซี) เสริมสร้างความร่วมมือด้านการค้าบริการระหว่างกลุ่มประเทศภาคีเพื่อยกระดับด้านประสิทธิภาพ และสมรรถนะในการแข่งขัน รวมถึงการเพิ่มความหลากหลายของอุปทานด้านการค้าบริการและการกระจายของการค้าบริการของผู้ให้บริการของกลุ่มประเทศภาคี

ข้อ 5

การลงทุน

เพื่อส่งเสริมการลงทุนและสร้างนโยบายการลงทุนที่เป็นเสรี อำนวยความสะดวก โปร่งใส และแข่งขัน กลุ่มประเทศภาคีตกลง

- (เอ) เข้าสู่การเจรจาเพื่อเปิดเสรีนโยบายการลงทุนอย่างก้าวหน้า
- (บี) กระชับความร่วมมือด้านการลงทุน การอำนวยความสะดวกด้านการลงทุน และการยกระดับความโปร่งใสของกฎระเบียบและข้อบังคับด้านการลงทุน
- (ซี) คุ้มครองการลงทุน

ข้อ 6

การลดภาษีสินค้าล่วงหน้า

(Early Harvest)

1. เพื่อเร่งรัดการดำเนินการตามความตกลงนี้ คู่สัญญาตกลงที่จะดำเนินการตามกำหนดการลดภาษีสินค้าล่วงหน้า (ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของการเปิดเสรีการค้าอาเซียน-จีน) ในสินค้าซึ่งอยู่ภายใต้ย่อหน้า 3(เอ)

ด้านล่าง โดยจะมีกรอบเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดตามที่ได้กำหนดไว้ภายใต้ข้อนี้

2. ในความตกลงนี้ เว้นแต่จะกำหนดเป็นอย่างอื่น

- (เอ) “อาเซียน 6” หมายถึง บรูไนดารุสซาลาม อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย
- (บี) “อัตราภาษีศุลกากรที่เรียกเก็บจริง” รวมถึงอัตราภาษีภายใน โควตา และ

(1) สำหรับประเทศสมาชิกอาเซียน (ซึ่งเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลกแล้ว ณ วันที่ 1 กรกฎาคม 2003) และจีน “อัตราภาษีศุลกากรที่เรียกเก็บจริง” จะหมายถึงอัตราภาษีที่เรียกเก็บจริง ณ วันที่ 1 กรกฎาคม 2003.

(2) ในกรณีของประเทศสมาชิกอาเซียน (ซึ่งมิได้เป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก ณ วันที่ 1 กรกฎาคม 2003) “อัตราภาษีศุลกากรที่เรียกเก็บจริง” จะหมายถึงอัตราภาษีที่ประเทศเหล่านี้เรียกเก็บจากจีน ณ วันที่ 1 กรกฎาคม 2003

3. ความครอบคลุมของสินค้า การลดและการยกเลิกภาษีศุลกากร กรอบเวลาในการดำเนินการถือว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า การเปลี่ยนแปลงแก้ไขทางการค้า และมาตรการฉุกเฉินซึ่งใช้กับการลดภาษีสินค้าล่วงหน้า มีดังต่อไปนี้

(เอ) ความครอบคลุมของสินค้า

(1) ครอบคลุมสินค้าในหมวดต่อไปนี้ที่รหัสพิกัด 89 หลัก (HS code) เว้นแต่จะถูกยกเว้นโดยคู่สัญญาใดไว้ในรายการสินค้ายกเว้นภาษีตามภาคผนวก 1 ของความตกลงนี้

หมวด	คำอธิบาย
01	สัตว์มีชีวิต
02	เนื้อสัตว์และส่วนอื่นๆ ของสัตว์ที่บริโภคได้
03	ปลา
04	ผลิตภัณฑ์นม
05	ผลิตภัณฑ์อื่นๆ จากสัตว์
06	ต้นไม้และพืชอื่นๆ
07	พืชผักที่บริโภคได้
08	ผลไม้และลูกนัทที่บริโภคได้

(2) คู่สัญญาซึ่งยกเว้นสินค้าบางรายการไว้ในรายการสินค้ายกเว้นจากการลดภาษี อาจจะแก้ไขรายการสินค้ายกเว้นภาษี เพื่อนำสินค้าบางรายการมาใส่ไว้ในรายการสินค้าลดภาษียุทธศาสตร์ล่วงหน้าได้

(3) การลดภาษีสินค้าล่วงหน้าจะครอบคลุมสินค้าเฉพาะตามที่ระบุไว้ในภาคผนวก 2 ของความตกลง และการลดภาษีสินค้าดังกล่าว จะกระทำได้กับประเทศคู่สัญญาที่ระบุไว้ในภาคผนวก 2 เท่านั้น โดยคู่สัญญาจะต้องขยายการขอลดหย่อนภาษีในสินค้าดังกล่าวให้กับประเทศภาคีอื่นที่ร่วมลดภาษีในสินค้าดังกล่าวด้วย

(4) สำหรับคู่สัญญาซึ่งไม่สามารถสรุปรายการสินค้าในภาคผนวก 1 และ 2 จะต้องสรุปรายการสินค้าดังกล่าวให้ได้ภายในวันที่ 1 มีนาคม 2003 โดยความยินยอมของคู่สัญญา

(บี) การลดและยกเลิกภาษีศุลกากร

- (1) สินค้าทุกรายการภายใต้การลดภาษีสินค้าล่วงหน้าจะแบ่งสินค้าเป็น 3 ประเภท ซึ่งจะต้องลดและยกเลิกภาษีตามกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในภาคผนวก 3 โดยจะไม่ห้ามคู่สัญญาที่ประสงค์จะเร่งลดภาษีหรือยกเลิกภาษีเร็วขึ้น
- (2) สินค้าซึ่งมีอัตราภาษีที่เรียกเก็บจริงเป็นร้อยละ 0 จะคงไว้ที่ร้อยละ 0
- (3) สำหรับสินค้าซึ่งอัตราภาษีได้ลดลงเหลือร้อยละ 0 แล้วนั้นให้คงอัตราภาษีไว้ที่ร้อยละ 0
- (4) คู่สัญญาหนึ่งจะได้รับสิทธิการลดหย่อนภาษีจากคู่สัญญาอื่นๆ ในสินค้าซึ่งระบุภายใต้ 3(เอ)(1) ข้างต้น เมื่อคู่สัญญานั้นกำหนดสินค้าประเภทเดียวกันนั้นไว้ในรายการสินค้าลดภาษีล่วงหน้า ภายใต้ 3(เอ)(1) ด้วย

(ซี) กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าชั่วคราว

กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าชั่วคราวจะใช้กับสินค้าภายใต้การลดภาษีสินค้าล่วงหน้า ซึ่งจะต้องดำเนินการเจรจาให้เสร็จสิ้นภายในเดือนกรกฎาคม 2003 โดยคู่เจรจายกข้อ 3(8)(บี) ของความตกลงนี้ จะเจรจากฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าและนำมาใช้แทนกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าชั่วคราวดังกล่าว

(ดี) การใช้บทบัญญัติขององค์การการค้าโลก

บทบัญญัติขององค์การการค้าโลกที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขพันธกรณี การปกป้องทางการค้า มาตรการฉุกเฉิน และความเสียหายทางการค้าอื่นๆ รวมทั้งการทุ่มตลาดและการอุดหนุน และมาตรการการตอบโต้การทุ่มตลาด จะนำมาใช้กับสินค้าที่จะนำมาลดภาษีล่วงหน้า จนกระทั่งเมื่อกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องจะได้มีการเจรจาตกลงกันโดยคู่สัญญาภายใต้ข้อ 3(8) ของความตกลงนี้ จะนำมาใช้ดำเนินการ

- 4 คู่สัญญาจะเริ่มศึกษาความเป็นไปได้ในการเปิดเสรีล่วงหน้าด้านบริการในช่วงต้นปี 2003
- 5 การดำเนินกิจกรรมภายใต้ภาคผนวก 4 ของความตกลงจะต้องกระทำอย่างเร่งรัด เพื่อส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างคู่สัญญา

ส่วนที่ 2

ข้อ 7

ความร่วมมือทางเศรษฐกิจอื่นๆ

1. ทั้งสองฝ่ายตกลงที่จะเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างกันใน 5 สาขาเรียงลำดับตามความสำคัญ ดังนี้
 - (1) เกษตรกรรม
 - (2) เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
 - (3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
 - (4) การลงทุน
 - (5) การพัฒนาแม่ข่าย

- 2 ความร่วมมือจะสามารถขยายไปสู่ความร่วมมือในด้านอื่นๆ เช่น การธนาคาร การเงิน การท่องเที่ยว ความร่วมมือด้านอุตสาหกรรม การขนส่ง โทรคมนาคม ทรัพย์สินทางปัญญา วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีชีวภาพ ประมง ป่าไม้ และผลิตภัณฑ์จากป่า เหมืองแร่ พลังงาน และการพัฒนาอนุภูมิภาค
- 3 มาตรการในการเสริมสร้างความร่วมมือ เช่น จะรวมถึง (แต่ไม่จำกัดเพียง)
 - (1) การส่งเสริมและอำนวยความสะดวกด้านการค้าสินค้าและบริการ รวมทั้ง การลงทุน เช่น
 - (1.1) มาตรฐานและการตรวจสอบ
 - (1.2) อุปสรรคทางด้านเทคนิค/มาตรการที่มีใช้ภายใน และ
 - (1.3) ความร่วมมือด้านศุลกากร
 - (2) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
 - (3) การส่งเสริมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์
 - (4) การสร้างขีดความสามารถ
 - (5) การถ่ายโอนเทคโนโลยี
- 4 ทั้งสองฝ่ายตกลงที่จะดำเนินการเสริมสร้างขีดความสามารถและให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิคระหว่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การให้ความช่วยเหลือประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน ในการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจพร้อมทั้งขยายการค้าและการลงทุนกับประเทศจีน

ส่วนที่ 3

ข้อ 8

กรอบระยะเวลา

1. สำหรับการค้าด้านสินค้า การเจรจาความตกลงในการลดหรือยกเลิกภาษี และเรื่องอื่นๆ ที่กำหนดไว้ภายใต้ ข้อ 3 ของความตกลงนี้ จะเริ่มขึ้นในช่วงต้นปี 2003 และจะเสร็จสิ้นภายในวันที่ 30 มิถุนายน 2004 เพื่อที่จะจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน-จีน ภายในปี 2010 สำหรับประเทศบรูไน ดารุสซาลาม จีน อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย และภายในปี 2015 สำหรับประเทศสมาชิกใหม่อาเซียน
2. การเจรจาในเรื่องแหล่งกำเนิดสินค้าในการค้าสินค้าภายใต้ข้อ 3 ของความตกลง จะต้องเสร็จสิ้นไม่ช้ากว่าเดือนธันวาคม 2003
3. สำหรับการค้าบริการและการลงทุน การเจรจาจะเริ่มในปี 2003 และจะดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็วที่สุด เพื่อที่จะได้ดำเนินการตามกำหนดระยะเวลาที่ได้มีการตกลงร่วมกัน โดยให้มีการพิจารณา กำหนดสาขาที่มีความอ่อนไหวของทั้งสองฝ่าย (sensitive sectors) และให้มีการปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่าง รวมทั้ง ให้ความยืดหยุ่นกับประเทศสมาชิกอาเซียนใหม่ด้วย
4. สำหรับความร่วมมือทางเศรษฐกิจในด้านอื่นๆ ภายใต้ส่วนที่ 2 ของความตกลง ทั้งสองฝ่ายจะสานต่อโครงการที่มีอยู่ หรือที่ได้มีการตกลงกันภายใต้ข้อ 7 และพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจใหม่ๆ

รวมทั้งดำเนินความตกลงในสาขาความร่วมมือทางเศรษฐกิจต่างๆ ให้เสร็จสิ้น โดยทั้งสองฝ่ายจะต้องดำเนินการด้วยความรวดเร็วและเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย ความตกลงเหล่านี้จะต้องมีการกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการตามข้อผูกพันนั้นๆ ไว้ด้วย

ข้อ 9

การปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง

ประเทศจีนจะให้การปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่งตามข้อกำหนดขององค์การการค้าโลกแก่ประเทศสมาชิกอาเซียนที่มีได้เป็นสมาชิกองค์การการค้าโลกเมื่อได้มีการลงนามในความตกลงนี้แล้ว

ข้อ 10

ข้อยกเว้น

ภายใต้ข้อกำหนด/มาตรการที่กล่าวมาจะไม่ใช้ในลักษณะที่จะก่อให้เกิดการปฏิบัติตามอำเภอใจหรืออย่างไม่มีเหตุผล ระหว่างประเทศคู่สัญญา หรือก่อให้เกิดอุปสรรคแอบแฝงต่อการค้าระหว่างประเทศ ความตกลงนี้ไม่ได้ห้ามมิให้ฝ่ายใดรับรองและบังคับใช้มาตรการในการคุ้มครองความมั่นคงของชาติ ทรัพย์สินลับที่มีคุณค่าทางศิลปะ ประวัติศาสตร์และ โบราณคดีหรือมาตรการอื่นที่จำเป็นในการคุ้มครองศีลธรรมอันดีประชาการ การคุ้มครองชีวิตและสุขภาพของมนุษย์ สัตว์หรือพืช

ข้อ 11

กลไกการระงับข้อพิพาท

1. ทั้งสองฝ่ายจะต้องจัดตั้งกลไกและพิธีการระงับข้อพิพาทที่เป็นทางการภายใต้ความตกลง
2. ในช่วงระหว่างการจัดตั้งกลไกและพิธีการระงับข้อพิพาทที่เป็นทางการตามข้อ 1 หากมีข้อพิพาทเกี่ยวกับการตีความ การดำเนินการหรือการนำข้อตกลงนี้ไปใช้จะตกลงกันอย่างปรองดองโดยการประนีประนอม

ข้อ 12

สถาบันสำหรับการเจรจา

1. คณะเจรจการค้าอาเซียน-จีน ซึ่งได้จัดตั้งขึ้นจะเป็นผู้เจรจาให้เป็นไปตามที่ได้กำหนดไว้ในความตกลงนี้
2. ทั้งสองฝ่ายอาจจะจัดตั้งหน่วยงานตามความจำเป็นเพื่อประสานและปฏิบัติตามกิจกรรมความร่วมมือทางเศรษฐกิจซึ่งได้รับการรับรองตามความตกลงนี้
3. คณะเจรจการค้าอาเซียน-จีนและหน่วยงานที่กล่าวข้างต้นจะต้องรายงานความคืบหน้าและผลการเจรจาต่อรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนและรัฐมนตรีกระทรวงการค้าต่างประเทศและความร่วมมือทางเศรษฐกิจ (MOFTEC) ของจีนอย่างสม่ำเสมอ โดยผ่านที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสทางเศรษฐกิจอาเซียนและ MOFTEC
4. สำนักเลขาธิการอาเซียนและ MOFTEC จะทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการของคณะเจรจการค้าอาเซียน-จีน เมื่อใดก็ตามที่มีการเจรจา

ข้อ 13

บทบัญญัติอื่นๆ

1. ความตกลงฉบับนี้จะรวมภาคผนวกและเนื้อหา รวมทั้ง **future legal instruments agreed pursuant to this agreement**
2. ความตกลงนี้หรือการกระทำใดๆ ภายใต้ความตกลงนี้จะไม่มีผลกระทบหรือทำให้สิทธิและหน้าที่ของประเทศคู่สัญญาภายใต้ความตกลงอื่นๆ ที่มีอยู่เป็นโมฆะได้ เว้นแต่ได้กำหนดไว้ในความตกลงนี้
3. ทั้งสองฝ่ายจะพยายามไม่สร้างข้อกำหนดและข้อจำกัดซึ่งอาจจะมีผลกระทบต่อการใช้ความตกลงนี้เพิ่มขึ้น

ข้อ 14

การแก้ไข

บทบัญญัติของความตกลงนี้อาจจะปรับเปลี่ยนโดยการแก้ไขซึ่งเป็นที่ยอมรับของประเทศคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายเป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อ 15

การเก็บรักษา

สำหรับประเทศสมาชิกอาเซียน ความตกลงนี้จะเก็บรักษาโดยเลขาธิการอาเซียน ผู้ซึ่งจะส่งสำเนาที่รับรองถูกต้องของความตกลงให้แก่ประเทศสมาชิกอาเซียน

ข้อ 16

การบังคับใช้

1. ความตกลงนี้จะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ **1 กรกฎาคม 2003**
 2. ทั้งสองฝ่ายรับที่จะดำเนินกระบวนการต่างๆ ภายในประเทศของตนเพื่อการบังคับใช้ตามความตกลงนี้ให้เสร็จสิ้นก่อนวันที่ **1 กรกฎาคม 2003**
 3. หากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดไม่สามารถดำเนินกระบวนการต่างๆ ภายในให้เสร็จสิ้นก่อนที่จะบังคับใช้ความตกลงสิทธิและหน้าที่ของฝ่ายนั้นภายใต้ความตกลงนี้จะเริ่มก็ต่อเมื่อการดำเนินกระบวนการต่างๆ ภายในเสร็จสิ้นลงแล้ว
 4. เมื่อฝ่ายนั้นสามารถดำเนินกระบวนการภายในต่างๆ เสร็จสิ้นแล้ว จะต้องแจ้งฝ่ายอื่นๆ ทราบเป็นลายลักษณ์อักษร
- เพื่อเป็นพยานหลักฐานแห่งการนี้ เราได้ลงนามความตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน-จีน ระหว่างสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และสาธารณรัฐประชาชนจีนทำ ณ กรุงพนมเปญ เมื่อวันที่ **4 พฤศจิกายน 2002** เป็นภาษาอังกฤษฉบับเดียว

สำหรับบรูไนดารุสซาลาม

สำหรับสาธารณรัฐประชาชนจีน

ฮาจี อีซฆานัล โบลเกียห์
 สุลต่านแห่งบรูไนดารุสซาลาม

จู หรง จี
 นายกรัฐมนตรี

สำหรับราชอาณาจักรกัมพูชา

ฮุนเซน
 นายกรัฐมนตรี

สำหรับสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

เมกาวตี ชูการ์โนบุตรี
 ประธานาธิบดี

สำหรับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

บุนยัง วอละจิต
 นายกรัฐมนตรี

สำหรับมาเลเซีย

มหาเธร์ บิน โมฮัมหมัด
 นายกรัฐมนตรี

สำหรับสหภาพพม่า

พลเอกอาวุโส ตานฉ่วย

ประธานสภาสันติภาพและพัฒนาแห่งรัฐ

นายกรัฐมนตรี

สำหรับสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

กลอเรีย มาคาปากัล อาร์โรโย

ประธานาธิบดี

สำหรับสาธารณรัฐสิงคโปร์

นายโก๊ะ ชอก ต็อง

นายกรัฐมนตรี

สำหรับราชอาณาจักรไทย

ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

สำหรับสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ฟาน วัน ขาย

นายกรัฐมนตรี

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

รายการสินค้ายกเว้นจากการลดภาษีในรายการลดภาษีสินค้าล่วงหน้า (Early Harvest)

ภายใต้ข้อ 6(3) (เอ) (1)

เอ. ประเทศซึ่งได้ดำเนินการเจรจารายการสินค้าซึ่งจะยกเว้นจากการลดภาษี (Exclusion List) เสร็จสิ้นแล้ว มีดังนี้

1.อาเซียน

(เอ) บรูไน: ไม่มีรายการสินค้ายกเว้น

(บี) กัมพูชา:

ลำดับที่	พิกัดอัตราศุลกากร/คำอธิบายสินค้า (กัมพูชา)	พิกัดอัตราศุลกากร/คำอธิบายสินค้า (จีน)
1	0103.92.00 --น้ำหนักตั้งแต่ 50 กิโลกรัมขึ้นไป	จีนจะแจ้งพิกัดอัตราภาษีศุลกากรรวมทั้งคำอธิบายสินค้าซึ่งสอดคล้องกับพิกัดอัตราภาษีศุลกากรและคำอธิบายสินค้าของสินค้าที่กำหนดไว้ในช่องที่ 2 ของตารางนี้ทันทีที่เป็นไปได้ภายหลังจากวันที่มีการลงนามความตกลง
2	0207.11.00 --ทั้งตัว สด หรือแช่เย็น	“
3	0207.12.00 --ทั้งตัวแช่เย็นจนแข็ง	“
4	0207.13.00 --ชิ้นเนื้อและส่วนอื่น สดหรือแช่เย็น	“
5	0207.14.10 --ปีก	“
6	0207.14.20 -- สะโพก	“
7	0207.14.30 -- ตับ	“
8	0207.14.90 -- อื่นๆ	“
9	0301.93.00	“

	-- ปลาการ์ป	
10	0702.00.00 -- มะเขือเทศสด หรือแช่เย็น	“
11	0703.10.10 -- หัวหอม	“
12	0703.20.00 -- กระเทียม	“
13	0704.10.10 -- กะหล่ำดอก	“
14	0704.10.20 -- หัวกะหล่ำดอก	“
15	0704.90.10 -- กะหล่ำปลี	“
16	0704.90.90 -- อื่นๆ	“
17	0705.11.00 -- ผักกาดหอมห่อหัว	“
18	0705.19.00 -- อื่นๆ	“
19	0706.10.10 -- แครอท	“
20	0706.10.20 -- เทอร์นิป	“
21	0706.90.00 -- อื่นๆ	“
22	0708.20.00 -- ถั่วบีน (ชนิดวิกนาและชนิดฟาซีโอลัส)	“
23	0709.90.00 -- อื่นๆ	“
24	0801.19.00 -- อื่นๆ	“

25	0804.30.00 -- สับปะรด	“
26	0804.50.00 -- ฝรั่ง มะม่วง และมังคุด	“
27	0805.10.00 -- ส้ม	“
28	0807.11.00 -- แดงโม	“
29	0807.19.00 -- อื่นๆ	“
30	0810.90.20 -- ลำไย	“

(ซี) อินโดนีเซีย: ไม่มีสินค้านำเข้า

(ดี) สหภาพพม่า: ไม่มีสินค้านำเข้า

(อี) สิงคโปร์: ไม่มีสินค้านำเข้า

(เอฟ) ไทย: ไม่มีสินค้านำเข้า

(จี) เวียดนาม

ลำดับที่	พิกัดอัตราศุลกากร/คำอธิบายสินค้า (กัมพูชา)	พิกัดอัตราศุลกากร/คำอธิบายสินค้า (จีน)
	0105 สัตว์ปีกเลี้ยงมีชีวิต ได้แก่ ไก่ชนิดเกล็ดสโตเม สติกัส เป็ด ห่าน ไก่วง ไก่ต๊อก	0105 สัตว์ปีกเลี้ยงมีชีวิต ได้แก่ ไก่ชนิดเกล็ดสโต เมสติกัส เป็ด ห่าน ไก่วง ไก่ต๊อก
1	01051190 - น้ำหนักไม่เกิน 185 กรัม: - ไก่ชนิดเกล็ดสโตเมสติกัส - - อื่นๆ	01051190 - น้ำหนักไม่เกิน 185 กรัม: - ไก่ชนิดเกล็ดสโตเมสติกัส - - อื่นๆ
2	01059290 - อื่นๆ: - ไก่ชนิดเกล็ดสโตเมสติกัสน้ำหนักเกิน 2,000 กรัม	01059290 - อื่นๆ: - ไก่ชนิดเกล็ดสโตเมสติกัสน้ำหนักเกิน 2,000 กรัม

	<p>--- อื่นๆ</p>	<p>--- อื่นๆ</p>
3	<p>010593000</p> <p>- อื่นๆ:</p> <p>-- ไก่ชนิดเกล็ดสโตเมสติกส์น้ำหนักเกิน 2,000 กรัม</p>	<p>01059310</p> <p>- อื่นๆ:</p> <p>- - ไก่ชนิดเกล็ดสโตเมสติกส์น้ำหนักเกิน 2,000 กรัม</p> <p>- --- สำหรับทำพันธุ์</p> <p>01059390</p> <p>- อื่นๆ:</p> <p>- - ไก่ชนิดเกล็ดสโตเมสติกส์น้ำหนักเกิน 2,000 กรัม</p> <p>- --- อื่นๆ</p>
4	<p>010599900</p> <p>- อื่นๆ:</p> <p>-- อื่นๆ:</p> <p>--- อื่นๆ:</p>	<p>01059991</p> <p>- อื่นๆ:</p> <p>-- อื่นๆ:</p> <p>--- อื่นๆ:</p> <p>---- เป็ด</p> <p>01059992</p> <p>- อื่นๆ:</p> <p>-- อื่นๆ:</p> <p>--- อื่นๆ:</p> <p>---- ห่าน</p> <p>01059993</p> <p>- อื่นๆ:</p> <p>-- อื่นๆ:</p> <p>--- อื่นๆ:</p> <p>---- ไก่ต๊อก</p> <p>01059994</p> <p>- อื่นๆ:</p> <p>-- อื่นๆ:</p> <p>--- อื่นๆ:</p> <p>---- ไก่วง</p>
	0207	0207

	เนื้อและส่วนอื่นที่บริโภคได้ของสัตว์ปีกเลี้ยงตาม ประเภทที่ 01.03 สด แช่เย็นหรือแช่แข็ง	เนื้อและส่วนอื่นที่บริโภคได้ของสัตว์ปีก เลี้ยงตามประเภทที่ 01.05 สด แช่เย็นหรือ แช่แข็ง
5	020711000 -ของไก่ชนิดแกลลัสโดเมสติกัส: --ทั้งตัวสดหรือแช่เย็น	0020071100 -ของไก่ชนิดแกลลัสโดเมสติกัส: --ทั้งตัวสดหรือแช่เย็น
6	020712000 -ของไก่ชนิดแกลลัสโดเมสติกัส: --ทั้งตัวสดหรือแช่เย็น	020712000 -ของไก่ชนิดแกลลัสโดเมสติกัส: --ทั้งตัวสดหรือแช่เย็น
7	020713000 -ของไก่ชนิดแกลลัสโดเมสติกัส: --ชิ้นเนื้อและส่วนอื่น สดหรือแช่เย็น	02071311 -ของไก่ชนิดแกลลัสโดเมสติกัส: --ชิ้นเนื้อและส่วนอื่น สดหรือแช่เย็น ---ชิ้นเนื้อ: ---ติดกระดูก 02071319 ของไก่ชนิดแกลลัสโดเมสติกัส: --ชิ้นเนื้อและส่วนอื่น สดหรือแช่เย็น ---ชิ้นเนื้อ: ---อื่นๆ 02071321 ของไก่ชนิดแกลลัสโดเมสติกัส: --ชิ้นเนื้อและส่วนอื่น สดหรือแช่เย็น ---ส่วนอื่นๆ: ----ข้อปีก 02071329 ของไก่ชนิดแกลลัสโดเมสติกัส: --ชิ้นเนื้อและส่วนอื่น สดหรือแช่เย็น ---ส่วนอื่นๆ: ----อื่นๆ
8	020714000 -ของไก่ชนิดแกลลัสโดเมสติกัส:	02071411 -ของไก่ชนิดแกลลัสโดเมสติกัส:

	--ชิ้นเนื้อและส่วนอื่น สดหรือแช่เย็น	--ชิ้นเนื้อและส่วนอื่น สดหรือแช่เย็น ---ชิ้นเนื้อ: ---ติดกระดูก 02071419 -ของไก่ชนิดแกลลัสโดเมสติกัส: --ชิ้นเนื้อและส่วนอื่น สดหรือแช่เย็น ---ชิ้นเนื้อ: ---อื่นๆ 02071421 -ของไก่ชนิดแกลลัสโดเมสติกัส: --ชิ้นเนื้อและส่วนอื่น สดหรือแช่เย็น ---ส่วนอื่นๆ: ---ข้อปีก 02071429 -ของไก่ชนิดแกลลัสโดเมสติกัส: --ชิ้นเนื้อและส่วนอื่น สดหรือแช่เย็น
		---ส่วนอื่นๆ: ---อื่นๆ
9	020726000 - ของไก่วง -- ชิ้นเนื้อและส่วนอื่น สดหรือแช่เย็น	02072600 - ของไก่วง -- ชิ้นเนื้อและส่วนอื่น สดหรือแช่เย็น
10	020726000 - ของไก่วง -- ชิ้นเนื้อและส่วนอื่น สดหรือแช่เย็น	020727000 - ของไก่วง -- ชิ้นเนื้อและส่วนอื่น สดหรือแช่เย็น
	0407 ไข่สัตว์ปีก ทั้งเปลือก สด ทำไว้ไม่ให้เสียหรือทำให้ สุก	0407 ไข่สัตว์ปีก ทั้งเปลือก สด ทำไว้ไม่ให้เสีย หรือทำให้สุก
11	040700100 - ไข่ฟัก	04070010 - ไข่ฟัก
12	040700900 - อื่นๆ	04070021 - อื่นๆ ทั้งเปลือก สด: --ของไก่

		<p>04070023</p> <ul style="list-style-type: none"> - อื่นๆ ทั้งเปลือก สด: --ของเปิด <p>04070023</p> <ul style="list-style-type: none"> - อื่นๆ ทั้งเปลือก สด: --ของห่าน <p>04070029</p> <ul style="list-style-type: none"> - อื่นๆ ทั้งเปลือก สด: --อื่นๆ <p>04070091</p> <ul style="list-style-type: none"> - อื่นๆ --ไข่เค็ม <p>04070092</p> <ul style="list-style-type: none"> - อื่นๆ --ไข่ดองมะนาว <p>(Lime-preserved eggs)</p> <p>04070099</p> <ul style="list-style-type: none"> - อื่นๆ --อื่นๆ
	0805 ผลไม้จำพวกส้ม สด หรือแห้ง	0805 ผลไม้จำพวกส้ม สด หรือแห้ง
13	080530000 มะนาวฝรั่ง (ซิทรัสไลมอน ซิทรัสไลโมนัม) มะนาว (ซิทรัสออเรนติโฟเลีย)	08055000 มะนาวฝรั่ง (ซิทรัสไลมอน ซิทรัสไลโมนัม) มะนาว (ซิทรัสออเรนติโฟเลีย)
14	080540000 เกรปฟรุต	08054000 เกรปฟรุต
15	080590000 - อื่นๆ	08059000 - อื่นๆ

1. ข้าวโพดหวาน (HS 071010000) ของอิน โคนีเซียจะเป็นไปตามการเจรจาภายใต้องค์การการค้าโลก

2 จีน

- (เอ) บรูไน: ไม่มีรายการสินค้ายกเว้น
- (บี) อินโดนีเซีย: ไม่มีรายการสินค้ายกเว้น
- (ซี) สหภาพพม่า: ไม่มีรายการสินค้ายกเว้น
- (ดี) สิงคโปร์: ไม่มีรายการสินค้ายกเว้น
- (อี) ไทย: ไม่มีรายการสินค้ายกเว้น

บี. ประเทศต่อไปนี้ยังเจรจารายการสินค้ายกเว้นไม่เสร็จสิ้น และจะต้องเจรจาให้เรียบร้อย ภายในวันที่ 1 มีนาคม 2003:

1. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
2. มาเลเซีย
3. ฟิลิปปินส์
4. จีน กับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย และฟิลิปปินส์

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright © by Chiang Mai University
 All rights reserved

รายการสินค้าเฉพาะ (Specific List) ของการลดภาษีสินค้าล่วงหน้า (Early Harvest)
ภายใต้ข้อ 6(3)(เอ)(3)

เอ. บรูไนดารุสซาลาห์และสิงคโปร์จะร่วมอยู่ในการตกลงใด ๆ ซึ่งได้มีการดำเนินการไปแล้วหรือที่กำลังจะมีการตกลงกัน ระหว่างจีนกับประเทศคู่สัญญาอื่น ๆ ตามข้อ 6(3)(เอ)(3) โดย บรูไนและสิงคโปร์จะจัดเตรียมพิกัดอัตราภาษีศุลกากรและคำอธิบายสินค้าซึ่งตรงกับพิกัดอัตราภาษีศุลกากรของรายการสินค้าเฉพาะซึ่งได้มีการตกลงกันระหว่างจีนกับอีกคู่สัญญาหนึ่งตามข้อ 6(3)(เอ)(3) ทันทีที่ความตกลงฉบับนี้ได้มีการลงนาม

บี ประเทศต่อไปนี้ได้เจรจากับจีนเสร็จสิ้นแล้ว และมีรายการสินค้าเฉพาะดังต่อไปนี้

1. กัมพูชา: ไม่มี
2. อินโดนีเซีย

ลำดับที่	พิกัดอัตราศุลกากร/ คำอธิบายสินค้า (จีน)	พิกัดอัตราศุลกากร/ คำอธิบายสินค้า (อินโดนีเซีย)
1	09012200 - กาแฟคั่ว: -- แยกคาเฟอีนออกแล้ว	090122000 กาแฟคั่ว แยกคาเฟอีนออกแล้ว
2	15131100 - น้ำมันมะพร้าวและแฟรกชันของน้ำมัน มะพร้าว -- น้ำมันดิบ	151311000 น้ำมันมะพร้าวและแฟรกชันของน้ำมัน ดังกกล่าว
3	15131900 - น้ำมันมะพร้าวและแฟรกชันของน้ำมัน มะพร้าว -- อื่น ๆ	151319000 น้ำมันมะพร้าว (ไม่รวมน้ำมันดิบ) และ แฟรกชันของน้ำมันดังกกล่าว
4	15132100 - น้ำมันเนื้อในเมล็ดปาล์ม น้ำมันบาซูล และแฟรกชันของน้ำมันดังกกล่าว -- อื่น ๆ	151321000 น้ำมันดิบเนื้อในเมล็ดปาล์ม น้ำมันบาซูล และแฟรกชันของน้ำมันดังกกล่าว
5	15132900	151329000

	- น้ำมันเนื้อในเมล็ดปาล์ม น้ำมันบาวาสุ และแฟรกชันของน้ำมันดังกล่าว - -อื่น ๆ	น้ำมันเนื้อในเมล็ดปาล์ม (ไม่รวมน้ำมันดิบ) และแฟรกชัน
6	15162000 - ไขมันและน้ำมันที่ได้จากพืชและแฟรกชันของ ของดังกล่าว	151620000 - ไขมันและน้ำมันที่ได้จากพืชและแฟรกชัน ผ่านกรรมวิธีไฮโดรจีเนชัน
7	15179000 เนยเทียม ของผสมหรือของปรุงแต่งที่ บริโภคได้ที่ได้จากไขมันหรือน้ำมันสัตว์ หรือของพืชหรือจากแฟรกชันของไขมัน หรือน้ำมันต่างชนิดกันในตอนนี นอกจาก ไขมันน้ำมันหรือแฟรกชันของของ ดังกล่าวที่บริโภคได้ตาม ประเภทที่ 15.16	151790000 ไขมันหรือน้ำมันที่บริโภคได้ (Edible prep of fats or oils, nes)
8	18061000 - ผงโกโก้ที่เติมน้ำตาลหรือสารทำให้ หวานอื่น ๆ	180610000 ผงโกโก้ที่เติมน้ำตาลหรือสารทำให้หวานอื่น ๆ
9	34011990 - สบู่และผลิตภัณฑ์อินทรีย์และ สารอินทรีย์ปรุงแต่งที่มีคุณสมบัติลดแรง ตึงผิว ซึ่งมีลักษณะเป็นแท่ง เป็นก้อน หล่อหรืออัดเป็นชิ้นหรือเป็นรูปทรง กระจาย แวดคิง สักหลาก และผ้าไมโท ที่อาบซึม เคลือบหรือหุ้มด้วยสบู่หรือสาร ชักฟอก - -อื่น ๆ - -อื่น ๆ	340119900 สบู่และผลิตภัณฑ์อินทรีย์และสารอินทรีย์ ปรุงแต่งที่มีคุณสมบัติลดแรงตึงผิว ซึ่งมี ลักษณะเป็นแท่ง
10	34012000 - สบู่ในลักษณะอื่น ๆ	340120000 สบู่ในลักษณะอื่น ๆ
11	40169200 ของอื่น ๆทำด้วยยางวัลแคนไนซ์นอกจาก ยางแข็ง	401692000 ยางลบทำด้วยยางวัลแคนไนซ์

12	70112010 - สำหรับทำหลอดแคโทดเรย์ --- กระจกป้องกันการสะท้อน	201120100 กรจกแอนติฮาโล evelopes สำหรับทำหลอดแคโทดเรย์
13	94015000 - เฟอ์นเจอร์ทำด้วยวัตถุอื่น ๆ รวมถึงที่ทำด้วยหวาย กก ไม้ไผ่ หรือวัตถุที่คล้ายกัน	940150000 เฟอ์นเจอร์ทำด้วยวัตถุอื่น ๆ รวมถึงที่ทำด้วยหวาย กก ไม้ไผ่ หรือวัตถุที่คล้ายกัน 940150900 ที่นั่งทำด้วยหวายอื่น ๆ
14	94038010 - เฟอ์นเจอร์ทำด้วยวัตถุอื่น ๆ รวมถึงที่ทำด้วยหวาย กก ไม้ไผ่ หรือวัตถุที่คล้ายกัน: -- ทำด้วยหวาย กก ไม้ไผ่ หรือวัตถุที่คล้ายกัน:	9400380100 เฟอ์นเจอร์ทำด้วยวัตถุอื่น ๆ รวมถึงที่ทำด้วยหวาย กก ไม้ไผ่ หรือวัตถุที่คล้ายกัน

3 สาธารณรัฐประชาชนลาว: ไม่มี

4 สหภาพพม่า: ไม่มี

5 ไทย:

ลำดับที่	พิกัดอัตราศุลกากร/ คำอธิบายสินค้า (เงิน)	พิกัดอัตราศุลกากร/ คำอธิบายสินค้า (อินโดนีเซีย)
1	27011100 แอนทราไซค์	2701110008
2	27040010 โค้ก และเซมิโค้ก	

6 เวียดนาม: ไม่มี

ซี. ประเทศต่อไปนี้อย่างเรากับจีนไม่เสร็จสิ้น และจะดำเนินการเจรจาสินค้าให้เสร็จภายในวันที่

1 มีนาคม 2003

1. มาเลเซีย

2. ฟิลิปปินส์

เอ. ประเภทของสินค้าสำหรับการลดและยกเลิกภาษีศุลกากรภายใต้ข้อ 6(3)(บี)(1)

สินค้า 3 ประเภทกำหนดไว้ดังนี้

(1) ประเภทที่ 1

สำหรับจีนและอาเซียน 6 ประเทศ หมายถึง สินค้าทุกประเภทซึ่งมีอัตราภาษีศุลกากรที่เรียกเก็บ
ทั่วไปสูงกว่าร้อยละ 15

สำหรับประเทศสมาชิกอาเซียนใหม่ หมายถึง สินค้าทุกประเภทซึ่งมีอัตราภาษีศุลกากรที่เรียกเก็บ
ทั่วไปตั้งแต่ร้อยละ 30 ขึ้นไป

(2) ประเภทที่ 2

สำหรับจีนและอาเซียน 6 ประเทศ หมายถึง สินค้าทุกประเภทซึ่งมีอัตราภาษีศุลกากรที่เรียกเก็บ
ทั่วไปตั้งแต่ร้อยละ 5 ถึงไม่เกินร้อยละ 15

สำหรับประเทศสมาชิกอาเซียนใหม่ หมายถึง สินค้าทุกประเภทซึ่งมีอัตราภาษีศุลกากรที่เรียก
เก็บทั่วไปตั้งแต่ร้อยละ 15 แต่ต่ำกว่าร้อยละ 30

(3) ประเภทที่ 3

สำหรับจีนและอาเซียน 6 ประเทศ หมายถึง สินค้าทุกประเภทซึ่งมีอัตราภาษีศุลกากรที่เรียกเก็บ
ทั่วไปต่ำกว่าร้อยละ 5

สำหรับประเทศสมาชิกอาเซียนใหม่ หมายถึง สินค้าทุกประเภทซึ่งมีอัตราภาษีศุลกากรที่เรียก
เก็บทั่วไปต่ำกว่าร้อยละ 15

บี. กรอบระยะเวลาการดำเนินการภายใต้ข้อ 6(3)(บี)(1)

การดำเนินการลดภาษีสินค้าล่วงหน้าจะเริ่มดำเนินการไม่ช้ากว่าเดือนมกราคม 2004 โดยมี
กำหนดการดังนี้

(1) จีนและอาเซียน 6 ประเทศ:

ประเภทสินค้า	ภายใน 1 ม.ค. 2004	ภายใน 1 ม.ค. 2005	ภายใน 1 ม.ค. 2006
1	10%	5%	0%
2	5%	0%	0%
3	0%	0%	0%

(2) ประเทศสมาชิกอาเซียนใหม่:

สินค้าประเภทที่ 1

ประเทศ	ภายใน 1 ม.ค. 2004	ภายใน 1 ม.ค. 2005	ภายใน 1 ม.ค. 2006	ภายใน 1 ม.ค. 2007	ภายใน 1 ม.ค. 2008	ภายใน 1 ม.ค. 2009	ภายใน 1 ม.ค. 2010
เวียดนาม	20%	15%	10%	5%	0%	0%	0%
ลาว และ สหภาพ พม่า	-	-	20%	14%	8%	0%	0%
กัมพูชา	-	-	20%	15%	10%	5%	0%

สินค้าประเภทที่ 2

ประเทศ	ภายใน 1 ม.ค. 2004	ภายใน 1 ม.ค. 2005	ภายใน 1 ม.ค. 2006	ภายใน 1 ม.ค. 2007	ภายใน 1 ม.ค. 2008	ภายใน 1 ม.ค. 2009	ภายใน 1 ม.ค. 2010
เวียดนาม	10%	10%	5%	5%	0%	0%	0%
ลาว และ สหภาพ พม่า	-	-	10%	10%	5%	0%	0%
กัมพูชา	-	-	10%	10%	5%	5%	0%

สินค้าประเภทที่ 3

ประเทศ	ภายใน 1 ม.ค. 2004	ภายใน 1 ม.ค. 2005	ภายใน 1 ม.ค. 2006	ภายใน 1 ม.ค. 2007	ภายใน 1 ม.ค. 2008	ภายใน 1 ม.ค. 2009	ภายใน 1 ม.ค. 2010
เวียดนาม	5%	5%	0-5%	0-5%	0%	0%	0%
ลาว และ สหภาพ พม่า	-	-	5%	5%	0-5%	0%	0%
กัมพูชา	-	-	5%	5%	0-5%	0-5%	0%

กิจกรรมภายใต้ข้อ 6(5)

- (เอ) การเร่งรัดการดำเนินการเชื่อมเส้นทางรถไฟสิงคโปร์ - กุนหมิง และโครงการทางด่วน กรุงเทพฯ - กุนหมิง ซึ่งอยู่ภายใต้กรอบงานของความร่วมมืออาเซียน-ลุ่มแม่น้ำโขง (ASEAN Mekong Basin Development Cooperation: AMBDC) และโครงการความร่วมมืออนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตามลำดับ
- (บี) การดำเนินการตามแผนงานระยะกลางและระยะยาวสำหรับการพัฒนาในทุก ๆ ด้านของกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคแม่น้ำโขงซึ่งได้มีการวางแผนงานไว้แล้วโดยที่ประชุมสุดยอดผู้นำประเทศความร่วมมืออนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ณ ประเทศกัมพูชา
- (ซี) การแต่งตั้งจุดประสานในประเทศสมาชิกอาเซียนและจีนเพื่อเป็นศูนย์กลางในการอำนวยความสะดวกและส่งเสริมการค้าและการลงทุนระหว่างคู่สัญญา โดยผ่านกลไกและขั้นตอนที่จะได้มีการพัฒนาต่อไป
- (ดี) การสำรวจความเป็นไปได้ในการพัฒนาความตกลงให้มีการยอมรับร่วมกัน (Mutual Recognition Arrangements: MRA) ในด้านที่มีความสนใจร่วมกัน เช่น สินค้าเกษตร อุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์
- (อี) การจัดตั้งกลไกความร่วมมือระหว่างหน่วยงานด้านมาตรฐานและการรับรองของคู่สัญญา เพื่อส่งเสริมการค้าอำนวยความสะดวกทางการค้าและความร่วมมือในด้านอื่นๆ
- (เอฟ) การปฏิบัติตามบันทึกความเข้าใจ (Memorandum of Understanding: MOU) ของความร่วมมือด้านเกษตรกรรมระหว่างคู่สัญญาซึ่งจะลงนามในเดือนพฤศจิกายน 2002
- (จี) การสรุปบันทึกความเข้าใจ (Memorandum of Understanding: MOU) ของความร่วมมือในข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยีการสื่อสาร
- (เอช) การพัฒนาโปรแกรมเฉพาะเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การใช้กองทุนความร่วมมือระหว่างอาเซียนและจีน
- (ไอ) การจัดตั้งโปรแกรมด้านเทคนิคเฉพาะเพื่อให้ความช่วยเหลือประเทศสมาชิกใหม่อาเซียน ในการเสริมสร้างขีดความสามารถในการรวมกลุ่มระดับภูมิภาคและการอำนวยความสะดวกต่อกระบวนการเข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลกของสมาชิกอาเซียนซึ่งยังมีได้เป็นสมาชิกขององค์การ
- (เจ) การจัดตั้งกลไกความร่วมมือระหว่างหน่วยงานด้านศุลกากรของคู่สัญญาเพื่อส่งเสริมการค้าอำนวยความสะดวกทางการค้าและความร่วมมือในด้านอื่นๆ
- (เค) การจัดตั้งกลไกความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในด้านการปกป้องทรัพย์สินทางปัญญาของคู่สัญญา

ภาคผนวก ค

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

การขอคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม

นโยบายการคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม

กรมสรรพากรมีนโยบายที่จะคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้กับผู้ประกอบการให้ถูกต้อง และรวดเร็ว กล่าวคือ ระบบการคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งจะต้องดำเนินการให้เป็นประโยชน์ทั้งต่อผู้เสียภาษีในแง่ของการได้รับคืนภาษีที่รวดเร็วทันใจและต่อกรมสรรพากรคือ รวดเร็วและถูกต้อง การตรวจก่อนคืนภาษีมูลค่าเพิ่มนั้นเป็นการตรวจ เพื่อให้การคืนภาษีมูลค่าเพิ่มถูกต้อง มิใช่เป็นการตรวจเพื่อที่จะไม่คืนภาษีมูลค่าเพิ่ม

เนื่องจากกรมสรรพากรได้ตรวจพบว่า ผู้ประกอบการมีการทุจริตในการขอคืนภาษีโดยการแจ้งแสดงรายการเท็จหลายกรณี ทำให้กรมสรรพากรมีความจำเป็นต้องตรวจสอบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ โดยละเอียดและต้องใช้เวลาพอสมควร จึงอาจก่อให้เกิดความล่าช้าแต่ในขณะนี้เพื่อความสะดวกคล่องตัวและรวดเร็ว เราได้มีการแบ่งผู้ประกอบการออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้ส่งออกกับผู้ประกอบการในประเทศประเภทซื้อมาขายไป

กลุ่มผู้ส่งออก โดยเราเน้นที่การอำนวยความสะดวกต่อผู้ส่งออก เป็นการส่งเสริมธุรกิจส่งออกคือ พิจารณาการขอคืนให้เป็นการเร่งด่วนก่อน แต่หมายความว่าเอกสารต่าง ๆ ต้องถูกต้อง ครบถ้วน

ผู้ประกอบการประเภทซื้อมาขายไป โดยปกติไม่จำเป็นต้องขอคืนเพราะการทำธุรกิจย่อมมีมูลค่าเพิ่มที่จะต้องชำระภาษี ผู้ประกอบการกลุ่มนี้จึงเป็นที่เจ้าหน้าที่จะต้องตรวจสอบหลักฐานโดยละเอียดก่อน และที่ผ่านมารกรมสรรพากรได้ร่วมประชุมกับสมาชิกหอการค้าไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เพื่อพิจารณาแนวทางแก้ไขปัญหาและได้ข้อสรุปถึงแนวทางของการแก้ไขปัญหาการคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม ดังนี้

1. กรมสรรพากรจะคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่ผู้ประกอบการที่ขอคืนภายใน **90** วัน โดยที่ผู้ขอคืนนั้นมีหลักฐานเอกสารที่ถูกต้อง
2. กรมสรรพากรได้สั่งการให้สรรพากรพื้นที่และสรรพากรจังหวัด แยกรายชื่อผู้ประกอบการส่งออกที่ขอคืนภาษีเป็นกรณีพิเศษ เพื่อคืนภาษีให้โดยเร็ว
3. กรมสรรพากรจะตรวจสอบผู้ขอคืนภาษีที่มีได้เป็นผู้ส่งออกอย่างละเอียดถี่ถ้วนก่อนคืน เนื่องจากโดยเหตุผลแล้ว การประกอบธุรกิจน่าจะมีมูลค่าเพิ่ม (กำไร) คือน่าจะมีภาษีมูลค่าเพิ่มนำส่งในแต่ละเดือนมิใช่ขอคืนภาษี
4. กรมสรรพากรจะทบทวนหลักเกณฑ์ผู้ประกอบการที่ดีและดีพิเศษ โดยมีได้มุ่งเน้นในเรื่องยอดส่งออก แต่จะพิจารณาจากประวัติการภาษีดีทั้งนั้น ผู้ส่งออกที่เป็นรายเล็กหรือรายขนาดกลางที่มีประวัติการเสียภาษีดีก็จะเป็นผู้ประกอบการที่ดีและดีพิเศษในการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มได้

เมื่อมีการยื่นแบบแสดงรายการเพื่อชำระภาษีและขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม ผู้ประกอบการควรจัดเตรียมหลักฐานเอกสารให้พร้อมทุกครั้ง เช่น รายงานภาษีซื้อ รายงานภาษีขาย ใบกำกับภาษีที่ถูกต้อง (ไม่นับรวมใบกำกับภาษีปลอมเพราะกรมสรรพากรมีวิธีตรวจเช็คได้ ดังนั้นผู้ประกอบการเองย่อมจะทราบดีว่าใบกำกับภาษีปลอมหรือไม่ปลอม มิเช่นนั้นแล้วปัญหายุ่งยากจะตามมาทีหลัง) เพราะหากหลักฐานไม่

ครบ ไม่ถูกต้อง จะทำให้เจ้าหน้าที่สรรพากรต้องใช้เวลาในการตรวจสอบที่มากขึ้นกว่าเดิม ทำให้เกิดความล่าช้าได้

ระบบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทย

การเครดิตภาษีและการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม

ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งคำนวณจากภาษีขายหักด้วยภาษีซื้อ และมีเครดิตภาษีเหลืออยู่ในแต่ละเดือนภาษี เนื่องจากภาษีซื้อมากกว่าภาษีขาย มีสิทธิขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มได้ 2 วิธี คือ

1. ขอคืนเครดิต

ผู้ประกอบการจดทะเบียนยื่นแบบแสดงรายการฯ และมีเครดิตภาษีเหลืออยู่จากการคำนวณภาษีในเดือนภาษีใด มีสิทธิขอนำเครดิตภาษีคงเหลือนั้นยกไปชำระภาษีมูลค่าเพิ่มในเดือนถัดจากเดือนภาษีที่คำนวณภาษีนั้น และหากในเดือนภาษีที่นำเครดิตไปชำระยังมีเครดิตภาษีคงเหลืออยู่อีกก็ให้นำไปชำระภาษีมูลค่าเพิ่มในเดือนถัดไปได้เช่นนี้ถัดไป จนกว่าเครดิตที่เหลืออยู่นั้นจะหมดไป การไม่ลงลายมือชื่อในช่อง “การขอคืนภาษี” ให้ถือว่าประสงค์จะนำเครดิตภาษีไปชำระภาษีมูลค่าเพิ่มในเดือนถัดไป

ในกรณีที่มีได้นำเครดิตภาษีที่เหลืออยู่ไปชำระภาษีมูลค่าเพิ่มในเดือนภาษีถัดไปจะยกเครดิตภาษีดังกล่าวข้ามไปชำระภาษีในเดือนอื่น ๆ ไม่ได้แต่ให้ขอคืนเป็นเงินสด โดยยื่นคำร้องด้วยแบบ ก.10

2. ขอคืนเงินสด

ผู้ประกอบการจดทะเบียนยื่นแบบแสดงรายการคำนวณแล้วภาษีซื้อมากกว่าภาษีขายและมีเครดิตภาษีเหลืออยู่ขอลคืนเป็นเงินสด หรือขอโอนเข้าธนาคาร โดยจะต้องลงลายมือชื่อในช่องขอคืนภาษีเป็นเงินสดหรือโดยเข้าธนาคาร

ผู้มีสิทธิขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม

คือ ผู้ที่ได้ชำระภาษีมูลค่าเพิ่มไว้เกินกว่าที่ต้องเสีย หรือที่ได้ชำระไว้ โดยไม่มีหน้าที่ต้องเสีย ได้แก่

1. ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 10 ซึ่งคำนวณจากภาษีขายหักด้วยภาษีซื้อ และมีเครดิตภาษีที่เหลืออยู่ในแต่ละเดือนภาษีเนื่องจากภาษีซื้อมากกว่าภาษีขาย

2. ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มไว้เกินหรือผิด หรือซ้ำ

3. ผู้ประกอบการที่มีหน้าที่เสียภาษีซึ่งได้นำชำระภาษีไว้เกิน หรือผิด หรือซ้ำ

4. ผู้มีหน้าที่นำส่งภาษีซึ่งได้นำส่งภาษีไว้เกิน หรือผิด หรือซ้ำ

5. ผู้ไม่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มแต่ได้ชำระภาษีไว้

6. ผู้นำเข้าที่มีข้อโต้แย้งตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรหรือเป็นคดีในศาลต่อมามีคำวินิจฉัยข้อโต้แย้งอากรขาเข้าเป็นหนังสือหรือคำพิพากษาของศาลซึ่งคดีถึงที่สุดว่ามีภาษีชำระไว้เกิน

7. ผู้นำเข้าที่มีได้เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนได้ชำระภาษีมูลค่าเพิ่มแล้ว และต่อมาได้ส่งสินค้ากลับออกไปมีสิทธิได้รับคืนอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรที่กำหนดไว้สำหรับขอคืนอากรขาเข้า

แบบคำร้องที่ใช้ในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม

1. แบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม จะใช้ในกรณี

1.1 ผู้ประกอบการจดทะเบียนยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ภ.พ.30 ประจำเดือนภาษีและมีเครดิตภาษีเหลืออยู่ในเดือนภาษีนั้น รวมถึงมีเครดิตภาษีเหลืออยู่เนื่องจากมิได้นำภาษีซื้อไปหักจากภาษีขายในเดือนภาษีที่มีสิทธิเพราะเหตุจำเป็นตามที่อธิบดีกำหนดให้มีสิทธินำภาษีซื้อดังกล่าวไปหักในเดือนภาษีที่มีการรับมอบเอกสารหลักฐานในกำกับภาษีด้วย

1.2 ผู้ประกอบการจดทะเบียนยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ภ.พ.30 ไว้ไม่ถูกต้อง และต้องยื่นแบบ ภ.พ.30 เพิ่มเติม ในประเด็นดังต่อไปนี้

- แสดงรายการยอดขายและภาษีขายไว้เกิน หรือ
- แสดงรายการยอดซื้อและภาษีซื้อไว้ขาด หรือ
- แสดงรายการยอดขายและภาษีขายไว้เกินและแสดงรายการยอดซื้อและภาษีซื้อไว้ขาดด้วย หรือ
- แสดงรายการยอดขายและภาษีขายไว้และแสดงรายการยอดซื้อและภาษีซื้อไว้ขาดด้วย ซึ่งเมื่อคำนวณแล้วยังมีเครดิตภาษีเหลืออยู่หรือ
- แสดงรายการยอดซื้อและภาษีซื้อไว้เกินและแสดงรายการยอดขายและภาษีขายไว้เกินด้วย ซึ่งเมื่อคำนวณแล้วยังมีเครดิตภาษีเหลืออยู่

1.3 ผู้ประกอบการจดทะเบียนยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ภ.พ.302 กรณีปรับปรุงภาษีซื้อที่เฉลี่ยตามส่วนของรายได้ ซึ่งเมื่อคำนวณแล้วยังมีภาษีเหลืออยู่

1.4 ผู้ประกอบการจดทะเบียนยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ภ.พ.303 กรณีปรับปรุงภาษีซื้อที่เฉลี่ยตามส่วนของการใช้พื้นที่อาคาร เมื่อคำนวณแล้วยังมีภาษีเหลืออยู่

2. แบบคำร้องขอคืนเงินภาษีอากร (ค.10) ใช้ในกรณี

2.1 ผู้ประกอบการจดทะเบียนยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มประจำเดือนภาษีโดยมีเครดิตภาษีเหลืออยู่ และขอยกยอดไปในเดือนภาษีถัดไปแต่มิได้นำเครดิตดังกล่าวไปใช้

2.2 ผู้ประกอบการจดทะเบียนยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีได้ลงลายมือชื่อขึ้นแบบ ฯ และในช่องการขอคืนภาษี

2.3 ผู้ประกอบการจดทะเบียนยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มลงลายมือชื่อในช่องการขอคืนแต่มิได้ลงลายมือชื่อขึ้นแบบ ฯ

2.4 ผู้ประกอบการจดทะเบียนแสดงความประสงค์ขอคืนภาษีไว้ในแบบแสดงรายการภาษีต่ำกว่าจำนวนภาษีที่เครื่องคอมพิวเตอร์คำนวณได้ และผู้ประกอบการมีสิทธิได้รับคืนภาษีจำนวนนั้น

2.5 ผู้ประกอบการจดทะเบียนยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มประจำเดือนภาษี โดยแสดงภาษีขายไว้เกินและหรือแสดงภาษีซื้อไว้ขาดโดยยอดขายและยอดซื้อถูกต้อง

2.6 ผู้ประกอบการจดทะเบียนยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มประจำเดือนภาษีไว้ซ้ำ

27 เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากยอดขายหรือเป็นผู้นำส่งภาษีหรือไม่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีไว้เกิน ผิด หรือซ้ำ

เอกสารที่ต้องยื่นประกอบการร้องขอคืนภาษีตามแบบ ค.10 โดยใช้สำเนา ดังนี้

1. หนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลฉบับปัจจุบัน กรณีผู้ขอคืนเป็นนิติบุคคล
2. ใบกำกับภาษีซื้อซึ่งเป็นประเด็นที่ขอคืน
3. หลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ขอคืน
4. กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนมอบอำนาจให้ผู้อื่นลงนามในคำร้องให้แนบหนังสือมอบอำนาจพร้อมบัตรประจำตัวผู้มอบและผู้รับมอบอำนาจ เอกสารดังกล่าวข้างต้นให้ผู้มีอำนาจผูกพัน ลงนามรับรองสำเนาทุกฉบับ

กำหนดเวลาการยื่นคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม

1. กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนขายสินค้าหรือให้บริการมีภาษีที่จะได้รับคืนให้ยื่นคำร้องภายใน 3 ปี นับแต่วันพ้นกำหนดเวลายื่นแบบแสดงรายการภาษีสำหรับเดือนภาษีนั้น หรือนับแต่วันที่ได้ชำระภาษี
2. กรณีผู้นำเข้ามีข้อโต้แย้งตามกฎหมายศุลกากรหรือเป็นคดีในศาล ให้ยื่นคำร้องภายใน 6 เดือน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยข้อโต้แย้งอากรขาเข้าเป็นหนังสือ หรือนับแต่วันที่มิคำพิพากษาของศาลซึ่งคดีถึงที่สุด

สถานที่ยื่นคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม

1. ที่ว่าการอำเภอท้องที่สถานประกอบการตั้งอยู่
2. สำนักงานภาษีสรรพากรพื้นที่ หรือสำนักงานสรรพากรจังหวัดแล้วแต่กรณี หรือ
3. กรณีผู้ขอคืนมิใช่ผู้ประกอบการจดทะเบียน ให้ยื่นคำร้อง ณ ที่ว่าการอำเภอที่ที่ผู้ขอคืนมีภูมิลำเนาอยู่
4. กรณีผู้ขอคืนมีสถานประกอบการหลายแห่ง ให้แยกยื่นคำร้องเป็นรายสถานประกอบการเว้นแต่กรณีได้รับอนุมัติจากอธิบดี ให้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มรวมกัน ให้ยื่นคำร้องรวมกัน ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ที่ได้รับอนุมัติ
5. กรณีผู้นำเข้ามิได้เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน ได้ชำระภาษีมูลค่าเพิ่มแล้ว และต่อมาได้ส่งสินค้ากลับออกไป การขอคืนภาษีให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการเงื่อนไข และอัตราส่วนเช่นเดียวกับการคืนอากรขาเข้าตามกฎหมายศุลกากรที่กำหนดไว้สำหรับขอคืนอากรขาเข้าให้ยื่นคำร้องขอคืน ณ ด่านศุลกากรขาเข้า

วิธีการรับคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม

1. กรณีขอรับเงินคืนเป็นเงินสด

ให้ผู้ขอคืนนำหนังสือแจ้งคืนเงินภาษีฉบับที่ **1** หรือสำเนาหนังสือแจ้งภาษีพร้อมแบบ ค.35 (กรณีหนังสือแจ้งคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มชำรุดหรือสูญหาย) มาขอรับเงินคืน ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในหนังสือฉบับนั้น

1.1 กรณีเป็นบุคคลธรรมดา ให้ผู้ขอคืนแสดงบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรประจำตัวข้าราชการ พนักงานองค์การของรัฐ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ข้าราชการบำนาญบำนาญ หรือใบสำคัญคนต่างด้าว หรือเว้นแต่ผู้ขอคืนมีอายุเกิน **70** ปี และไม่มียศฯ ดังกล่าวขอร้องให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นผู้รับรอง ถ้ามอบฉันทะให้ผู้อื่น ไปรับแทนให้แสดงบัตรประจำตัวทั้งของผู้มอบฉันทะและผู้รับมอบฉันทะ

การขอรับเงินภาษีอากรคืนตั้งแต่ **1,000** บาทขึ้นไป ต้องแนบภาพถ่ายบัตรฯ ทั้งของผู้มอบฉันทะและผู้รับมอบฉันทะซึ่งมีคำรับรองว่า “สำเนาถูกต้อง” โดยผู้มอบฉันทะและผู้รับมอบฉันทะได้ลงลายมือชื่อในสำเนาบัตรฯ นั้นด้วย

1.2 กรณีเป็นผู้ขอคืนเป็นนิติบุคคล ให้ผู้ขอคืนแสดงบัตรประจำตัวประชาชน หรือใบสำคัญคนต่างด้าวหรือของผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลนั้น และหนังสือรับรองการจดทะเบียนของนิติบุคคลฉบับปัจจุบันที่มีระยะเวลาไม่เกิน **6** เดือน นับแต่วันที่นายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทได้ลงลายมือชื่อรับรองถ้ามอบอำนาจให้ผู้อื่น ไปรับแทนให้ทำหนังสือมอบอำนาจ และแสดงบัตรทั้งของผู้มอบอำนาจ และผู้รับมอบอำนาจ

การขอรับเงินภาษีอากรคืนตั้งแต่ **1,000** บาทขึ้นไป ต้องแนบภาพถ่ายบัตรฯ ทั้งของผู้มอบฉันทะและผู้รับมอบ และแนบภาพถ่ายหนังสือรับรองการจดทะเบียนของนิติบุคคล โดยผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลนั้นลงลายมือชื่อรับรองว่า “สำเนาถูกต้อง” ในภาพถ่ายดังกล่าวด้วย

หากผู้ขอคืนได้รับหนังสือแจ้งการคืนเงินภาษีแล้วต่อมาหนังสือนั้นชำรุดหรือสูญหายผู้ขอคืนสามารถยื่นคำร้องตามแบบ ค.33 ขอสำเนาหนังสือแจ้งการคืนเงินภาษีเงินได้ ณ สำนักงานภาษีสรรพากรพื้นที่ หรือสำนักงานสรรพากรจังหวัดแล้วแต่กรณี

2. กรณีขอนำภาษีที่ชำระเกินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของผู้ขอคืน

ผู้ประสงค์จะขอคืนโดยให้นำภาษีที่ชำระเกินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

2.1 ต้องเปิดบัญชีเงินฝากประเภทกระแสรายวัน โดยใช้ชื่อบัญชีว่า “บัญชีเงินฝากเพื่อรับคืนภาษีมูลค่าเพิ่มของ...(ชื่อผู้ขอคืน)” และผู้เปิดบัญชีต้องมีอำนาจผูกพันนิติบุคคล หรือเป็นเจ้าของกิจการนั้น

2.2 บัญชีเงินฝากดังกล่าว ต้องให้ผู้จัดการธนาคาร หรือพนักงานผู้มีอำนาจลงนามผูกพันธนาคารเป็นผู้รับรองว่าเป็นของผู้ขอคืน โดยแท้จริง

23 ผู้เบิกถอนเงินจากบัญชีเงินฝากดังกล่าว ต้องเป็นผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล หรือเจ้าของบัญชีที่แท้จริงหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

24 การเบิกถอนเงินจากบัญชีต้องเบิกถอนภายใน **30** วันนับแต่วันที่ธนาคารนำเงินเข้าบัญชีแล้ว

25 ผู้ขอคืนต้องยื่นคำขอให้นำเงินภาษีมูลค่าเพิ่มที่ได้รับคืนเข้าบัญชีเงินฝากพร้อมคำรับรองการเปิดบัญชีเงินฝากเพื่อรับคืนภาษีมูลค่าเพิ่มจากธนาคาร ณ สำนักงานสรรพากรอำเภอ/เขตท้องที่ ที่สถานประกอบการของตนตั้งอยู่เท่านั้น

26 ผู้ขอคืนต้องแสดงความประสงค์ในแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยลงลายมือชื่อกำกับด้วย

3 กรณีขอนำเงินภาษีที่ชำระเกินไปใช้ในเดือนถัดไป

ให้ผู้คืนนำยอดภาษีที่ชำระเกินไปใช้เดือนถัดจากเดือนที่ขอนำภาษีที่ชำระเกินไปใช้เท่านั้น ห้ามนำไปใช้ในเดือนอื่น

มาตรการเร่งรัดการคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม

นโยบายการจัดระดับผู้ประกอบการส่งออกที่ดี

กรมสรรพากรได้เริ่มจัดระดับผู้ประกอบการในสถานะต่าง ๆ มาตั้งแต่ปลายปี **2539** แล้วการได้รับจัดระดับเป็นผู้ประกอบการส่งออกที่ดีของกรมสรรพากร จะได้รับสิทธิพิเศษไม่ต้องถูกตรวจสอบก่อนให้คืนภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้รับคืนภาษีมูลค่าเพิ่มภายในระยะเวลา **45-60** วัน โดยไม่ต้องวางค้ำประกันตามประกาศ ที่ **ท.72/2541** ผู้ประกอบการส่งออกที่จะได้รับการจัดระดับให้เป็นผู้ประกอบการส่งออกที่ดี “ระดับดีพิเศษ” หรือ “ระดับดี” จะต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. เป็นบริษัทหรือบริษัทมหาชนจำกัด ที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มและเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา **82/3** แห่งประมวลรัษฎากร ส่งสินค้าไปขายยังต่างประเทศเป็นอาณัติและได้นำเงินตราต่างประเทศจากการนั้นเข้ามาในประเทศไทยโดยสม่ำเสมอ

2 มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วตั้งแต่ **50** ล้านบาทขึ้นไป เป็นระดับดีพิเศษและน้อยกว่า **50** ล้านบาทเป็นระดับดี

3 มีประวัติการเสียภาษีที่ดี และมีกำไรสุทธิติดต่อกันไม่น้อยกว่า **3** รอบระยะเวลาบัญชีก่อนรอบระยะเวลาบัญชีปัจจุบัน

4 มีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ เช่น ที่ดิน อาคาร โรงงาน

5 เป็นสมาชิกของสมาคม หรือองค์การภาคเอกชน

นโยบายประเมินสถานะความน่าเชื่อถือ

การประเมินสถานะความน่าเชื่อถือมีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

1. ให้เจ้าพนักงานประเมินมีหนังสือเชิญผู้ขอคืนที่มีจำนวนเงินครั้งละ **35,000** บาทขึ้นไป มาให้ ถ้อยคำและนำเอกสารพร้อมภาพถ่ายเอกสารที่มีอำนาจลงนามได้ลงลายมือชื่อรับรองสำเนาใบภาพถ่าย เอกสารทุกฉบับแล้ว ดังต่อไปนี้มาประกอบการพิจารณาคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม

1.1 บัตรประจำตัวผู้ขอคืนหรือกรรมการผู้จัดการหรือหุ้นส่วนผู้จัดการ แล้วแต่กรณี

1.2 หนังสือรับรองของนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกระทรวงพาณิชย์ (กรณีเป็นนิติบุคคล) หรือหนังสือสัญญาจัดตั้งห้างหุ้นส่วนหรือสัญญาตั้งคณะบุคคลฉบับปัจจุบันแล้วแต่กรณี

1.3 แบบคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.10) และ/หรือแบบแจ้งการเปลี่ยนแปลง ทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.09) ฉบับปัจจุบัน

1.4 หลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ขอคืน เช่น ใบกำกับภาษีซื้อ รายงานภาษีซื้อและ ภาษีขาย

1.5 บัตรประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของสรรพากร ผู้จัดการหรือห้างหุ้นส่วน ผู้จัดการหรือ ผู้อำนวยการหรือผู้จัดการคณะบุคคล แล้วแต่กรณี

1.6 แผนที่ที่ตั้งสถานประกอบการ

1.7 หนังสือมอบอำนาจพร้อมบัตรประจำตัวผู้รับมอบอำนาจ

2. เมื่อผู้ขอคืนมาพบ ให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจเอกสารพร้อมทั้งบันทึกถ้อยคำ ผู้ขอคืนเพื่อ ทราบสถานะ

3. เมื่อได้รับเอกสารตามข้อ 1 และผู้ขอคืนได้ให้ถ้อยคำตาม 2 แล้ว ให้เจ้าพนักงานประเมินแสดง ความเห็นเกี่ยวกับสถานะความน่าเชื่อถือได้ของผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม และผู้ขอคืนที่มี สถานะเชื่อถือได้ ก็จะคืนเงินภาษีโดยเร็ว

ปรับปรุงระบบกรรมวิธีการให้คืนภาษีมูลค่าเพิ่ม

ในการเร่งการคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่ผู้ส่งออกและผู้ประกอบการภายในประเทศให้เร็วขึ้น กรมสรรพากรได้ปรับปรุงระบบการตรวจสอบและระบบกรรมวิธีการให้คืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้กระชับและ รัดกุม โดยกำหนดแนวทางและตรวจหลักฐานที่จำเป็น ก็นอกจากที่ได้กำหนดให้ผู้ขอคืนเงิน ภาษีมูลค่าเพิ่มจะนำหนังสือค้ำประกันของธนาคารมาวางค้ำประกันซึ่งจะได้รับเงินภายใน 30 วัน โดยไม่ เกินวงเงินตามสัญญาค้ำประกันได้แล้ว กรมสรรพากรยังได้ปรับปรุงดังต่อไปนี้

1. กรณีผู้ขอคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มที่เป็นผู้ส่งออกหากได้แนบหลักฐานสำเนาใบขนสินค้าขาออกที่ ผ่านพิธีการทางศุลกากรฉบับที่มีการสลักหลังการตรวจปล่อยสินค้า โดยเจ้าหน้าที่ศุลกากรหรือหลักฐาน การนำส่งสินค้า เช่น B/L (Bill of Lading) หรือ A/B (Airway Bill) หรือหลักฐานการชำระเงินตาม Invoice ผู้เสียภาษีนั้นจะได้รับเงินคืนที่เขต (อำเภอ) ได้ทันที โดยไม่ต้องผ่านการตรวจก่อน แต่จะเลือกตรวจใน ภายหลัง (Post Audit) ทั้งนี้ ตาม Audit Criteria ที่กำหนดขึ้น

2 เร่งรัดการจัดทำหนังสือแจ้งคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม และปรับปรุงขั้นตอนการวางเบิกเงินเพื่อเตรียมเงินไว้จ่ายคืนให้แก่ผู้ขอคืนตลอดจนการส่งจ่ายเงินคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่ผู้มารับเงิน โดยเฉพาะในกรุงเทพมหานครซึ่งจ่ายคืนเงินเป็นจำนวนมาก จะดำเนินการดังนี้

21 เร่งรัดวางฎีกาเบิกเงินเพื่อคืนภาษีมูลค่าเพิ่มโดยให้

21.1 สรรพากรพื้นที่จัดทำและส่งรายชื่อผู้ที่จะได้รับเงินคืนเสนอกกรมสรรพากรภาคเพื่อตั้งฎีกาเบิกเงินทุก 3 วัน

21.2 ให้สรรพากรภาควางฎีกาเบิกเงินต่อกรมบัญชีกลาง (ภายใน 2 วัน)

21.3 ให้สรรพากรภาคแจ้งผลการอนุมัติฎีกาให้ธนาคารแห่งประเทศไทยโอนเงินเพื่อนำเข้าบัญชีธนาคารพาณิชย์ที่สำนักงานสรรพากรเขต (อำเภอ) ได้ขอเปิดบัญชีไว้แล้ว

21.4 ให้สรรพากรภาคแจ้งรายชื่อผู้มีสิทธิรับเงินคืนให้อำเภอทราบโดยเร็ว

21.5 ให้สรรพากรพื้นที่ควบคุมสรรพากรเขต (อำเภอ) เช่น เช็กส่งจ่ายคืนภาษีให้ผู้ขอคืนทันทีที่ผู้ขอคืนเงินมารับเงิน

22 จัดให้มีเงินกองทุนหมุนเวียน (ในวงเงิน 1,000 ล้านบาท) โดยจะได้ประสานงานกับกรมบัญชีกลางเพื่อขอให้เปิดบัญชีเงินกองทุนไว้ที่ภาค (ทั้ง 3 ภาคในกรุงเทพฯ) เพื่อเตรียมไว้จ่ายคืนและจะมีการตั้งฎีกาเบิกเงินมาทดแทนให้ครบวงเงินตามที่ได้เบิกจ่ายไป

23 จัดระบบควบคุมงานคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้มี Pre-Audit โดยตรวจเอกสารคูประวัติการเสียภาษี ประวัติการถูกตรวจสอบปฏิบัติการ หากมีประวัติเป็นผู้ที่กระทำความผิดหลีกเลี่ยงภาษี ก็จะต้องถูกตรวจสอบก่อนคืนภาษี ทั้งนี้ ต้องเป็นความผิดที่เกี่ยวกับการหนีภาษี มิใช่ความผิดเล็กน้อยในลักษณะเช่น คำนวนภาษีผิดโดยไม่ได้ตั้งใจ หรือยื่นเกินกำหนดเวลา เป็นต้น

หน่วยบริการผู้ประกอบการที่ดี

กรมสรรพากรได้ให้บริการแก่ผู้ประกอบการที่ดี โดยได้ตั้งหน่วยเร่งรัดการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อติดตามการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้เป็นไปตามกำหนด คือภายใน 45 วัน นับแต่วันที่ผู้ประกอบการที่ดีได้ยื่นแบบแสดงรายการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม หน่วยงานเร่งรัดการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มจะทำหน้าที่ติดตามและเร่งรัดการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตลอดเวลาเพื่อให้ผู้ประกอบการได้รับการคืนภายใน 45-60 วัน

นอกจากนี้หน่วยงานนี้ยังเป็นศูนย์กลางการติดต่อประสานงานระหว่างผู้ประกอบการและหน่วยงานต่าง ๆ ของกรมสรรพากร ก็คือให้คำปรึกษาและแก้ไขปัญหาด้านภาษีอากร

สำหรับผู้ขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มทั่วไป แม้จะมีไม่เป็นผู้ถูกจัดระดับให้เป็นผู้ประกอบการที่ดี หากเห็นว่าภาษีมูลค่าเพิ่มของตนมีความล่าช้า ก็ให้แจ้งรายละเอียดส่งมาที่ตู้ ปณ.30 ปท.ราชเทวี กรุงเทพฯ 10401 หน่วยเร่งรัดการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มก็จะติดตามให้เช่นกัน

แต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจ

กรมสรรพากรได้จัดตั้งคณะกรรมการขึ้นเพิ่มแก้ไขปัญหาและอุปสรรคงานด้านต่าง ๆ ในการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มดังนี้

1. แต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อประสานงานค้างดำเนินการเกี่ยวกับการสอบยื่นใบกำกับภาษี

คณะกรรมการชุดนี้จะช่วยประสานงานค้างที่มีอยู่ก่อนการแบ่งส่วนราชการในส่วนที่เกี่ยวกับการสอบยื่นใบกำกับภาษีต่างท้องที่เพื่อช่วยเหลือสำนักงานสรรพากรพื้นที่/จังหวัด ให้สามารถจัดงานค้าง และสามารถแก้ไขปัญหาค้างในสำนักงานสรรพากรพื้นที่ในกรุงเทพมหานครและในเขตจังหวัดปริมณฑล เมื่อคณะกรรมการชุดนี้ปฏิบัติงานจัดงานค้างหมดแล้วกรมสรรพากรก็จะเปลี่ยนสถานะให้เป็นศูนย์สอบยื่นใบกำกับภาษีกลาง โดยมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการสอบยื่นใบกำกับภาษีต่างท้องที่ในเขตกรุงเทพมหานครและจังหวัดปริมณฑลเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้รวดเร็วและตรงกับเป้าประสงค์ของกรมสรรพากรที่วางไว้

2. คณะทำงานศึกษาปัญหาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน โดยให้คณะกรรมการ มีหน้าที่ดังนี้

2.1 ศึกษาวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค เพื่อเสนอแนวทาง แก้ไขการปฏิบัติงานและติดตามผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานรวมทั้งมาตรการป้องกัน การคืนภาษีโดยมิชอบอีกด้วย

2.2 ให้คำแนะนำหน่วยปฏิบัติงานเพื่อเร่งรัดการคืนภาษีทุกประเภท โดยถูกต้องรวดเร็ว รวมทั้งการขยายฐานภาษีเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของกรม

2.3 ออกตรวจเยี่ยมหน่วยปฏิบัติการที่คณะกรรมการเห็นสมควรเพื่อติดตามปัญหาและพิจารณาแนวทางแก้ไขและติดตาม

แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามการคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม

1. เพื่อให้การคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นไปอย่างถูกต้องเหมาะสม และสามารถคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มแก่ผู้มีสิทธิได้รับคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นไปด้วยความรวดเร็ว

2. ติดตามการคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มรายได้มอบหมาย และเสนอข้อเท็จจริง เหตุผลและแนวทางแก้ไขการคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม

3. วิเคราะห์ข้อมูลผู้ประกอบการที่มีสิทธิได้รับคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานตรวจสอบภาษีมูลค่าเพิ่ม

4. หน่วยงานในสังกัดกรมสรรพากรจะต้องให้ความร่วมมือ และอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ซึ่งถือเป็นงานเร่งด่วนของกรมสรรพากร

จัดตั้งคลินิกภาษีอากร ณ สำนักแผนภาษี ชั้น 24 อาคารกรมสรรพากร โทร 0-2617-3644-6 โทรสาร 0-2617-3636 โดยรับปรึกษาปัญหาการคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มล่าช้า เพื่อให้ทราบถึงสาเหตุ และติดตามการคืนภาษีให้รวดเร็วขึ้น

ปรับรื้อระบบการให้คืนภาษีมูลค่าเพิ่ม (Re-engineering)

กรมสรรพากรโดยความร่วมมือของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ได้ดำเนินการจ้างบริษัท **Booz Allen and Hamilton** ให้วิเคราะห์การปฏิบัติงานของกรมสรรพากรเพื่อสร้างโครงการส่งเสริมประสิทธิภาพในส่วนราชการและได้มีการกำหนดเป้าหมายที่จะดำเนินการปรับรื้อระบบงานต่าง ๆ หลาย ๆ ระบบ หนึ่งในระบบที่ได้นำมาพิจารณา คือ ระบบการคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งจะต้องดำเนินการให้เป็นประโยชน์ทั้งต่อผู้เสียภาษีในแง่ของการได้รับคืนภาษีที่รวดเร็วทันใจ และต่อกรมสรรพากรคือ รวดเร็วและถูกต้องเป็นประโยชน์ต่อกรมสรรพากรและผู้ประกอบการด้วยกัน

นโยบายปราบปรามการทุจริตขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม

แม้ว่ากรมสรรพากรจะได้ใช้มาตรการหลาย ๆ มาตรการเพื่อดำเนินการให้มีการเร่งรัดการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้รวดเร็วแล้วก็ตาม กรมสรรพากรยังจะต้องมีมาตรการปราบปรามการทุจริตขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มอีกทางหนึ่งด้วย โดยให้แต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อดำเนินการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม คณะกรรมการชุดนี้จะมีหน้าที่กำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อติดตามสอดส่องการกระทำที่มีขอบของผู้ทุจริตภาษี ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ เช่น กรมตำรวจ กรมศุลกากร กระทรวงพาณิชย์ และหน่วยงานอื่น เพื่อสร้างแนวทางปฏิบัติเอาผู้กระทำผิดมาลงโทษตามกฎหมายได้ทันที

เอกสารอ้างอิง

เอกสาร “การขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม” กรมส่งเสริมการค้าส่งออก

เอกสารเผยแพร่ “ธุรกิจนำเข้าและส่งออกกับภาษีมูลค่าเพิ่ม” กรมสรรพากร

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

พิธีการส่งออกกรมศุลกากร

ในการส่งออกสินค้า ผู้ส่งออกก็ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และประกาศที่กรมศุลกากร และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในการส่งออกกำหนดไว้ให้ครบถ้วนเช่นเดียวกับการนำเข้า โดยมีคำแนะนำในการจัดเตรียมเอกสาร และปฏิบัติตามขั้นตอนพิธีการศุลกากรในการส่งออกสินค้า ดังนี้

1. ประเภทใบอนุญาตขาออก เป็นแบบพิมพ์ที่กรมศุลกากรกำหนดให้ผู้ส่งออกต้องยื่นต่อกรมศุลกากรในการส่งออกสินค้า ซึ่งจำแนกออกเป็น **4** ประเภท ตามลักษณะการส่งออก ดังนี้

(1) แบบ กศก.101/1 ใบอนุญาตขาออก ใช้สำหรับการส่งออกในกรณี ดังต่อไปนี้

- การส่งออกสินค้าทั่วไป
- การส่งออกของส่วนบุคคลและเอกสิทธิ์
- การส่งออกสินค้าประเภทส่งเสริมการลงทุน (BOD)
- การส่งออกสินค้าจากคลังสินค้าทัณฑ์บน
- การส่งออกสินค้าที่ขอชดเชยค่าภาษีอากร
- การส่งออกสินค้าที่ขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ
- การส่งออกสินค้าที่ต้องการใบสุทธินำกลับ
- การส่งสินค้ากลับออกไป (RE-EXPORT)

(2) แบบ กศก.103 คำร้องขอผ่อนผันรับของ/ส่งของออกไปก่อน ใช้สำหรับการขอส่งสินค้าออกไปก่อนปฏิบัติพิธีการใบอนุญาตขาออกในลักษณะที่กรมศุลกากรกำหนดไว้ ในประมวลระเบียบปฏิบัติศุลกากร พ.ศ. 2544

(3) แบบ A.T.A. Carnet ใบอนุญาตสำหรับนำของเข้าหรือส่งออกชั่วคราว ใช้สำหรับพิธีการส่งของออกชั่วคราวในลักษณะที่กำหนดในอนุสัญญา

(4) ใบอนุญาตพิเศษสำหรับรถยนต์และจักรยานยนต์นำเข้าหรือส่งออกชั่วคราว ใช้สำหรับการส่งออกรถยนต์และจักรยานยนต์ชั่วคราว

2. เอกสารที่ผู้ส่งออกควรจัดเตรียมในการส่งออกสินค้า

- (1) ใบอนุญาตขาออก** ประกอบด้วยต้นฉบับและสำเนา **1** ฉบับ
- (2) บัญชีราคาสินค้า (Invoice)** **2** ฉบับ
- (3) แบบธุรกิจต่างประเทศ (Foreign Transaction Form) :** ชุด. **1** จำนวน **2** ฉบับ กรณีสินค้าส่งออกมีราคา **FOB** เกิน **500,000** บาท
- (4) ใบอนุญาตส่งออกหรือเอกสารอื่นใดสำหรับสินค้าควบคุมการส่งออก**
- (5) เอกสารอื่น ๆ (ถ้ามี)**

3 ขั้นตอนการปฏิบัติพิธีการส่งออกสินค้า

(1) ผู้ส่งออกหรือตัวแทนส่งข้อมูลใบขนสินค้าขาออกและบัญชีราคาสินค้า (**Invoice**) ทูกรายการ จากเครื่องคอมพิวเตอร์ของผู้ส่งออกหรือตัวแทนมายังเครื่องคอมพิวเตอร์ของกรมศุลกากร โดยผ่านบริษัท ผู้ให้บริการระบบแลกเปลี่ยนข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

(2) เมื่อเครื่องคอมพิวเตอร์ของกรมศุลกากรตรวจสอบข้อมูลในใบขนสินค้าขาออกส่งมาถูกต้อง ครบถ้วนแล้ว จะออกเลขที่ใบขนสินค้าขาออกและตรวจสอบเงื่อนไขต่างๆที่กรมศุลกากรกำหนดไว้ เพื่อ จัดกลุ่มใบขนสินค้าขาออกเป็น 2 ประเภท ดังต่อไปนี้และแจ้งกลับไปยังผู้ส่งออกหรือตัวแทน เพื่อจัดพิมพ์ ใบขนสินค้า

ใบขนสินค้าขาออกที่ต้องตรวจสอบพิธีการ (**Red Line**) สำหรับใบขนสินค้าประเภทนี้ ผู้ส่งออกหรือตัวแทนต้องนำใบขนสินค้าไปติดต่อกับหน่วยงานประเมินอากรของท่าที่ผ่านพิธีการ

ใบขนสินค้าขาออกที่ไม่ต้องตรวจสอบพิธีการ (**Green Line**) สำหรับใบขนสินค้าขาออกประเภทนี้ ผู้ส่งออกสามารถชำระค่าอากร (ถ้ามี) และดำเนินการนำสินค้าไปตรวจปล่อยเพื่อส่งออกได้เลยโดยไม่ต้องไปพบเจ้าหน้าที่ประเมินอากร

4 ข้อควรทราบเพิ่มเติมในการส่งออกสินค้า

(1) ถ้าสินค้าที่ส่งออกเป็นสินค้าที่ผู้ส่งออกประสงค์จะนำกลับเข้ามาในประเทศไทยอีกภายใน หนึ่งปีโดยขอยกเว้นอากรขาเข้า ให้เพิ่มกลุ่มบับใบขนสินค้าขาออกอีกหนึ่งฉบับเพื่อใช้เป็นหลักฐานที่ เรียกว่า “ใบสุทธินำกลับ” เพื่อเป็นหลักฐานในการนำสินค้ากลับเข้ามา

(2) การส่งน้ำมันหรือผลิตภัณฑ์น้ำมันที่ผลิตในราชอาณาจักรไปจำหน่ายยังต่างประเทศและผู้ ส่งออกต้องการขอคืนภาษีน้ำมันของกรมสรรพสามิต ให้เพิ่มกลุ่มบับใบขนสินค้าขาออกอีกหนึ่งฉบับและ เขียนหรือประทับตราข้อมติว่า “ขอคืนภาษีน้ำมันหรือผลิตภัณฑ์น้ำมัน” ไว้ ตอนบนใบขนสินค้าขาออกและกลุ่มบับ

(3) สำหรับท่ากรุงเทพฯ การส่งสินค้า **Re-Export** ไปยังประเทศ สปป.ลาวและประสงค์จะขอคืน อากรขาเข้า ให้เพิ่มกลุ่มบับใบขนสินค้าขาออกอีกหนึ่งฉบับแนบติดกับต้นฉบับใบขนสินค้าขาออกด้วย

(4) การส่งออกที่ผู้ส่งออกประสงค์จะได้เอกสารส่งออกจากกรมศุลกากรเพื่อขอรับเงินชดเชย อากร จะต้องยื่นกลุ่มบับใบขนสินค้าขาออกอีกหนึ่ง ฉบับ ซึ่งมีลักษณะพิเศษคือมีสีน้ำเงินที่มุมทั้ง 4 มุม

(5) สินค้าส่งออกที่ขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ จะต้องยื่นใบแนบใบขนสินค้าขาออก เพื่อขอ คืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ

(6) สถานที่สำหรับตรวจสินค้าขาออก มีดังนี้

ท่าศุลกากร (ท่ากองตรวจสินค้าขาออกเดิม) หรือ ณ ทำเนียบท่าเรือที่ได้รับอนุมัติสำหรับการ นำเข้า - ส่งออก

งานตรวจคอนเทนเนอร์และสถานีตรวจสอบขาออก (Main Gate) ฝ่ายตรวจสินค้าที่ 2 ภายใน
บริเวณท่าเรือกรุงเทพ

สถานีตรวจและบรรจุสินค้าเข้าคอนเทนเนอร์ เพื่อการส่ง ออก (สตส. LCY.)

สำหรับข้าว แร่ ยาง ณ โรงเก็บข้าว โรงสีข้าว โรงเก็บแร่ โรงเก็บ ยาง อันได้รับอนุมัติตามมาตรา

7(4) แห่ง พ.ร.บ.ศุลกากร

พ.ศ. 2469

โรงพักสินค้าสำหรับตรวจของขาเข้า และบรรจุของขาออกที่ขนส่งโดยระบบคอนเทนเนอร์ นอก
เขตท่าทำเนียบท่าเรือ

(รพท. หรือ I.C.D./INLAND CONTAINER DEPOT)

ท่าเนียบท่าเรือเอกชน

เขตอุตสาหกรรมส่งออกต่าง ๆ

โรงงานหรือสถานประกอบการของผู้ส่งออก

ด่านศุลกากรภูมิภาคต่าง ๆ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก จ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

ระเบียบการตั้งบริษัทการค้าต่างประเทศในประเทศจีน

คณะกรรมการเศรษฐกิจและการค้าระหว่างประเทศ ได้ประกาศระเบียบการตั้งบริษัทการค้าต่างประเทศ สำหรับการลงทุนจากต่างประเทศ ดังนี้

1. ต้องเป็นผู้เคยดำเนินธุรกิจการนำเข้าและส่งออกกับประเทศจีนติดต่อกันมาเป็นระยะเวลา 3 ปี โดยมีมูลค่าการนำเข้าส่งออกเฉลี่ยปีละ 30 ล้านเหรียญสหรัฐ และหากเป็นภาคกลางและภาคตะวันตก ต้องดำเนินธุรกิจการนำเข้าและส่งออกติดต่อกันมา 3 ปี โดยมีมูลค่าเฉลี่ยปีละ 20 ล้านเหรียญสหรัฐ
2. ลดจำนวนเงินทุนจดทะเบียนให้น้อยลงจากไม่น้อยกว่า 100 ล้านหยวน เหลือเป็น 50 ล้านหยวน และ 30 ล้านหยวน หากขอจดทะเบียนที่ภาคกลางหรือภาคตะวันตก
3. สัดส่วนของเงินทุนจากต่างประเทศขั้นต่ำร้อยละ 25 หรือเกินกว่าร้อยละ 49
4. บริษัทการค้าต่างประเทศที่ตั้งอยู่ในบริเวณเขตปลอดภาษีไว่เกาเฉียว (Wai Gao Qiao) ทุนจดทะเบียนขั้นต่ำ 200,000 เหรียญสหรัฐ แต่จำกัดกิจการให้อยู่ภายในเขตปลอดภาษีเท่านั้น
5. บริษัทต่างชาติที่มีฝ่ายจีนร่วมอยู่ด้วย หากประสงค์จะจดทะเบียนเป็นบริษัทการค้าต่างประเทศ ผู้ร่วมทุนฝ่ายจีนต้องเป็นผู้ที่มีสิทธิในการดำเนินธุรกิจการนำเข้าและส่งออกติดต่อกันมาเป็นระยะเวลา 3 ปี โดยมีมูลค่าการนำเข้าและส่งออกเฉลี่ยปีละมากกว่า 30 ล้านเหรียญสหรัฐ หากเป็นการจดทะเบียนในภาคกลางและภาคตะวันตก ต้องดำเนินธุรกิจการนำเข้าและส่งออกติดต่อกันเป็นระยะเวลา 3 ปี ต้องมีมูลค่าการนำเข้าและส่งออกเฉลี่ยปีละมากกว่า 20 ล้านเหรียญสหรัฐ
6. ยกเลิกข้อกำหนดเดิมที่อนุญาตให้ตั้งบริษัทการค้าต่างประเทศในเขตผู้ตงและเซินเจิ้น ให้เป็นบริษัททดลอง 6 แห่ง ตามระเบียบใหม่ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งได้โดยไม่จำกัดจำนวนและสถานที่ตั้งบริษัท รวมทั้งภาคตะวันตก
7. ตามพันธกรณีที่จีนมีต่อ WTO จีนต้องเปิดให้บริษัทต่างชาติมาลงทุนตั้งบริษัทการค้าต่างประเทศภายใน 3 ปี

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ นครเซี่ยงไฮ้

2 กุมภาพันธ์ 2547

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก จ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

การยื่นขอเอกสารประกอบการส่งออก

เอกสารที่ใช้ประกอบการส่งออกที่สำคัญมีดังนี้

1. **Certificate of Origins (CO)** (ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า)
2. **FomA**
3. **FomD**
4. **GSP**

1. Certificate of Origins (C/O) ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า

เป็นใบรับรองที่ออกโดยหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในประเทศนั้น ๆ ว่าสินค้าตามที่ระบุมีกำเนิดหรือผ่านกระบวนการผลิตในประเทศของตน โดยส่วนใหญ่ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อขอลดภาษีนำเข้า เช่น ประเทศพัฒนาแล้ว ได้ตกลงลดภาษีนำเข้าแก่สินค้าที่สำคัญของประเทศกำลังพัฒนา โดยจะต้องมีใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าจากประเทศกำลังพัฒนานั้น ๆ ว่าสินค้านั้นเป็นสินค้าที่ผ่านการผลิตในประเทศกำลังพัฒนานั้นเป็นส่วนใหญ่ สำหรับประเทศไทย หน่วยงานที่ทำหน้าที่ออกใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า คือ สำนักบริการการค้าต่างประเทศ กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ เป็นหน่วยงานให้บริการออกหนังสืออนุญาตและหนังสือรับรองการนำเข้าและส่งออกสินค้าและหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า โดยมีลักษณะการให้บริการในระบบเบ็ดเสร็จครบวงจรในจุดเดียว (**One - Stop Service**)

วิธีปฏิบัติในการขอหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า **Form C/O** ทั่วไป

1. การขอหนังสือรับรอง **C/O** ทั่วไป

ผู้ส่งออกยื่นคำขอหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า แบบ **C/O** ทั่วไป พร้อมแบบฟอร์ม **C/O** ที่พิมพ์ข้อความครบถ้วนถูกต้องต่อสำนักบริการการค้าต่างประเทศ

2. เอกสารประกอบการยื่นขอ **Form C/O** ทั่วไป

- ใบกำกับสินค้า (**Commercial Invoice**)
- ใบตราส่งสินค้า (**Bill of Lading - B/L**) หรือใบรับส่งสินค้าทางอากาศ (**Air Waybill**)

หรือเอกสาร แสดงการขนส่งสินค้าอื่น ๆ

หมายเหตุ

- สำเนาเอกสารให้ผู้มีอำนาจลงนามประทับตรารับรองความถูกต้อง

3. การพิมพ์ข้อความในหนังสือรับรอง **Form C/O** ทั่วไป

ช่อง Exporter

ระบุชื่อ ที่อยู่ ประเทศของผู้ส่งออก ซึ่งจะต้องถูกต้องตรงกับเอกสารที่ยื่นประกอบ กรณีที่ต้องระบุทั้งชื่อผู้ส่งออก และตามด้วย **C/O (Care of)** หรือ **O/B (on behalf of)** ชื่อที่อยู่ ประเทศของผู้ทำการแทน หรือผู้ยินยอม

ช่อง Consignee

ระบุชื่อ ที่อยู่ ประเทศของผู้รับปลายทางหรือผู้ซื้อ

ช่อง Country of Destination of Goods

ระบุชื่อประเทศปลายทาง

ช่อง Date of Shipment และ Mode of Transport

ระบุวัน เดือน ปี ที่ส่งออกตามใบตราส่งสินค้า และทำเครื่องหมาย **X** เลือกเส้นทางขนส่งในช่อง

Mode of Transport**ช่อง Vessel/ Flight No.**

ระบุชื่อ และหมายเลขของเรือสินค้าหรือเที่ยวบิน

ช่อง Place of Departure

ระบุท่าเรือที่ขนสินค้าลงเรือ

ช่อง Shipping Mark

ระบุรายละเอียด เครื่องหมายบนหีบห่อของสินค้า ถ้าปรากฏเครื่องหมายยาวมากไม่อาจจะระบุได้หมด ให้ระบุมาเพียง 2-3 บรรทัดแรก แล้วต่อด้วย **Details as per B/L** หรือ **AWB No.....Dated.....** ในกรณีที่ไม่มีเครื่องหมายบนหีบห่อให้ระบุคำว่า **Address** หรือ **No Mark**

ช่อง Description of Goods

ระบุชนิดของสินค้าและจำนวนหีบห่อ ข้อความอื่น ๆ อาทิ คุณภาพของสินค้า ราคา ระเบียบการนำเข้า ฯลฯ มิให้ระบุ การกรอกข้อความมิให้เว้นบรรทัด เมื่อจบรายการสินค้าแต่ละรายการแล้ว หากปรากฏว่ายังมีช่องว่างในบรรทัดนี้ ให้พิมพ์เครื่องหมายดอกจัน (***) ปิดท้ายไว้ และเมื่อจบรายการสินค้าทั้งหมดแล้วให้ขีดเส้นใต้ปิดข้อความบรรทัดสุดท้าย พร้อมทั้งเส้นทแยงมุมช่องว่างส่วนที่เหลือ

ช่อง Gross Weight

ระบุน้ำหนัก **G.W.** หรือปริมาณอื่น ๆ ของสินค้าที่ส่งออก

ช่อง Invoice date & No.

ระบุเลขที่ และวันเดือนปีของ **Invoice**

หมายเหตุ สำหรับช่อง **Reference No., Supplementary details** และ **Authorized signature** ให้ว่างไว้สำหรับเจ้าหน้าที่

Form A แบบพิมพ์ เอ

เป็นใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า ประเภทหนึ่งที่ใช้ประกอบเป็นหลักฐานในการขอรับสิทธิประโยชน์ทั่วไปทางภาษีศุลกากร ที่ประเทศพัฒนาแล้ว เช่น กลุ่มประเทศ EU และญี่ปุ่น ให้แก่สินค้าออกบางประเภทของประเทศกำลังพัฒนาเงื่อนไขการออก **Form A** จะเป็นไปตามที่ประเทศที่ผู้ให้สิทธิประโยชน์กำหนด เช่น ต้องเป็นสินค้าที่ผ่านกระบวนการผลิตในประเทศที่จะได้รับสิทธิพิเศษนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 เป็นต้น

การขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอ Form A

เอกสารที่ต้องใช้ในการยื่นขอขึ้นทะเบียน **Form A**

- สำเนาคำขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอ **Form A**
- สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลไม่เกิน 6 เดือน
- สำเนาทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.20)
- สำเนาใบอนุญาตประกอบกิจการ โรงงาน (แบบ รบ.4) (กรณีที่เป็นโรงงานผู้ผลิต)
- เอกสารอื่น ๆ ตามที่กรมการค้าต่างประเทศพิจารณาเห็นสมควร (จะเรียกเฉพาะรายที่จำเป็น)
- ให้ผู้มีอำนาจลงนามรับรองสำเนาถูกต้อง และประทับตราสำคัญของบริษัทในสำเนาเอกสาร

คุณสมบัติของผู้ยื่นขอขึ้นทะเบียน Form A

ต้องเป็นนิติบุคคล ตามระเบียบที่กำหนดไว้ดังนี้

- บริษัทการค้าระหว่างประเทศ
- โรงงานผู้ผลิตสินค้า ชนิดที่ส่งออก
- ผู้ส่งออกทั่วไป
- ตัวแทนรับส่งสินค้า

การยื่นขอขึ้นทะเบียน **Form A** จะต้องยื่นที่กองสิทธิประโยชน์ทางการค้า หรือที่สำนักงานการค้าต่างประเทศที่ตนมีสำนักงานหรือมีการดำเนินการส่งออกภายในเขตอำนาจ หากปรากฏว่าคำขอถูกต้องผู้ส่งออกจะได้รับ เลขทะเบียนและเอกสารแสดงการขึ้นทะเบียน เพื่อแสดงต่อเจ้าหน้าที่ในกรณีที่ยื่นขอหนังสือรับรอง **Form A** โดยระบุหมายเลขทะเบียนไว้ในแบบคำขอหนังสือรับรอง **Form A** ทุกครั้งที่ขอ **Form A** และต้องดำเนินการต่ออายุการขึ้นทะเบียนให้เสร็จสิ้นก่อนอายุทางขึ้นทะเบียนจะหมดสิ้นลง ซึ่งการต่ออายุจะต่อให้ครั้งละ 1 ปี แบบคำขอขึ้นทะเบียนและแบบคำขอต่ออายุการขึ้นทะเบียน ผู้ส่งออกจะสามารถขอซื้อได้ที่สำนักบริหารการนำเข้าและส่งออก และสำนักงานการค้าต่างประเทศ

วิธีปฏิบัติกรขอหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า Form A

1. ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอหนังสือรับรอง Form A

การยื่นขอ **Form A** ผู้ส่งออกจะต้องเป็นผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอ **Form A** หรือจดทะเบียนเป็นผู้ส่งออกสินค้าใดสินค้าหนึ่งไว้กับกรมการค้าต่างประเทศ หรือเป็นสมาชิกสมาคมการค้าใดการค้าหนึ่ง หรือ

เป็นสมาชิกสมาคมการค้าใดการค้าหนึ่ง หรือเป็นสมาชิกของสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย หรือ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

2 การยื่นคำขอหนังสือรับรอง

ยื่นแบบคำขอหนังสือรับรองตามแบบที่กำหนด พร้อมด้วย **Form A** ซึ่งพิมพ์ข้อความครบถ้วน ถูกต้อง พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

- ใบกำกับสินค้า (**Commercial Invoice**) ต้นฉบับหรือสำเนาฉบับ
- ใบตราส่งสินค้า (**Bill of Lading - B/L**) หรือใบรับขนส่งสินค้าทางอากาศ (**Air Way Bill**) หรือเอกสารแสดงการขนส่งสินค้าอื่น ๆ ต้นฉบับหรือสำเนาฉบับ
- หนังสือรับรองอัตราส่วนต้นทุนการผลิตสินค้าทั่วไป หรือ
- หนังสือรับรองรายละเอียดขั้นตอนการผลิตสินค้าส่งออก และผลิตภัณฑ์ส่งออก (ตาม พิกัด **50-63**) เฉพาะกรณีที่ส่งสินค้าส่งออกและผลิตภัณฑ์ส่งออก ไปสหภาพยุโรป สมาคมการค้าเสรีแห่ง ยุโรป (นอร์เวย์ สวิตเซอร์แลนด์) และญี่ปุ่น

หมายเหตุ

- สำหรับสินค้าที่ผลิตโดยวัสดุนำเข้า และ/หรือมีขั้นตอนการผลิตที่สลับซับซ้อน เช่น สินค้า ภายใต้พิกัด **84**ขึ้นไป ผู้ส่งออกจะต้องยื่น หนังสือรับรองรายละเอียดขั้นตอนการผลิต ต้นทุน และราคาสินค้า (ตามแบบที่กำหนด) ให้ฝ่ายตรวจสอบ กองสิทธิประโยชน์ทางการค้า ตรวจสอบก่อนการยื่นขอหนังสือรับรอง
- สำเนาเอกสารให้ผู้มีอำนาจลงนาม และประทับตรารับรองความถูกต้องด้วย

3 การพิมพ์ข้อความในหนังสือรับรอง

ช่องที่ **1** ชื่อ ที่อยู่ ประเทศของผู้ส่งออก จะต้องถูกต้องตรงกันกับเอกสารที่ยื่นประกอบ กรณีที่ ต้องระบุทั้งชื่อผู้ส่งออก และผู้ที่ยินยอมให้ทำการแทน ให้ระบุชื่อที่อยู่ประเทศผู้ส่งออกและตามด้วย **O/B (on behalf of)** ชื่อ ที่อยู่ประเทศของผู้ยินยอม หรือระบุชื่อ ที่อยู่ ของประเทศผู้ยินยอมให้กระทำการแทน และตามด้วย **C/O (Care of)** ชื่อ ที่อยู่ของผู้ส่งออก

ช่องที่ **2** ชื่อ ที่อยู่ ประเทศของผู้รับปลายทางหรือผู้ซื้อ

ช่องที่ **3** ระบุวิธีการขนส่ง เช่น **by sea freight, by air freight, by parcel post** ฯลฯ ในกรณีที่ ส่งผ่านประเทศอื่นให้แสดงชื่อประเทศ หรือเมืองท่าที่ส่งผ่านด้วย

ช่องที่ **4** ให้เว้นว่างไว้สำหรับเจ้าหน้าที่

ช่องที่ **5** ลำดับที่รายการสินค้า ให้เรียงลำดับ **1-2-3-4** ฯลฯ โดยให้ตรงกับรายการสินค้าแต่ละ รายการที่แสดงไว้ในช่อง **7**

ช่องที่ **6** ระบุรายละเอียดเครื่องหมายบนหีบห่อของสินค้า (**Shipping Mark**) หากรายละเอียดมี มากและไม่อาจระบุในช่อง **6** ได้หมด ให้ระบุมาเพียง **2-3** บรรทัดแรก แล้วต่อด้วย **Details as per**

B/L or AWB No.....Dated.....ในกรณีที่ไม่มีเครื่องหมายบนหีบห่อ ระบุคำว่า **Address** หรือ **No Mark**

ช่องที่ 7 ระบุชื่อสินค้าจำนวนหีบห่อโดยให้ระบุเป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น ข้อความอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้ เช่น คุณภาพสินค้า ราคาสินค้า ระเบียบในการนำเข้าประเทศต่าง ๆ เป็นต้น มิให้ระบุ การกรอกข้อความมิให้เว้นบรรทัด เมื่อจบรายการสินค้าแต่ละรายการแล้ว หากปรากฏว่ายังมีช่องว่างในบรรทัดนี้ ให้พิมพ์เครื่องหมายดอกจัน 4 ดอก ปิดท้ายไว้และเมื่อจบรายการสินค้าทั้งหมดแล้ว ให้ขีดเส้นใต้ปิดข้อความบรรทัดสุดท้ายพร้อมทั้งเส้นทะแยงมุมช่องว่างส่วนที่เหลือ

ช่องที่ 8 ระบุหลักเกณฑ์ว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าของแต่ละประเทศให้ตรงกับสินค้าแต่ละรายการ ดังนี้

- (1) ในกรณีเป็นสินค้าที่ผลิตโดยใช้วัสดุของประเทศไทยทั้งหมด ให้ระบุอักษร **"P"**
- (2) ในกรณีเป็นสินค้าที่ผลิตโดยมีวัสดุนำเข้าเป็นส่วนประกอบ ให้ใช้สัญลักษณ์ที่กำหนดไว้ ดังนี้

(21) ประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป (EU) นอร์เวย์ สวิตเซอร์แลนด์ และญี่ปุ่น ใช้อักษร **"W"** ตามด้วยพิกัดอัตราศุลกากรของสินค้า เช่น

"W"

9802

(22) บัลแกเรีย สาธารณรัฐเช็ก ฮังการี โปแลนด์ และรัสเซียใช้อักษร **"Y"** ตามด้วยร้อยละของต้นทุนวัสดุนำเข้าต่อราคา **FOB.** (ไม่เกินร้อยละ 50) เช่น

"Y"

40%

กรณีสินค้าผลิตในประเทศผู้รับสิทธิพิเศษประเทศหนึ่งและส่งไปผลิตต่อในประเทศผู้รับสิทธิพิเศษฯ อีกประเทศหนึ่งให้ระบุอักษร **"PK"** แทนอักษร **"Y"**

(23) ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์

- ไม่ต้องระบุข้อความในช่อง 8

หมายเหตุ - ในกรณีเป็นการส่งออกไปออสเตรเลีย ผู้ส่งออกสามารถรับรองใน **Commercial Invoice** (ตามข้อความที่กำหนด) หรือจะเลือกใช้หนังสือรับรอง **Form A** แนบไปกับ **Commercial Invoice** โดยไม่ต้องให้ทางราชการรับรองในช่อง 11 ก็ได้

- นิวซีแลนด์ ผู้ส่งออกรับรองด้วยตนเองในหนังสือรับรอง **Form A** หรือ **Form 59 A** (ขอรับได้ที่สถานทูตนิวซีแลนด์) และไม่ต้องให้ทางราชการรับรองในช่องที่ 11

ช่องที่ 9 ระบุน้ำหนัก (**Gross Weight**) ของสินค้า กรณีที่ไม่สามารถระบุ **Gross Weight** ให้ใช้ปริมาณอย่างอื่น ซึ่งไม่ใช่น้ำหนักแทนได้ เช่น **Carat, Bundle**

ช่องที่ 10 ระบุเลขที่ และวัน เดือน ปี ของ **Commercial Invoice**

ช่องที่ 11 ให้เว้นว่างไว้สำหรับเจ้าหน้าที่ลงนามรับรอง

ช่องที่ 12 ระบุประเทศนำเข้าปลายทาง ชื่อจังหวัด ที่ตั้งของบริษัท/ห้าง/ร้าน ผู้ส่งออก (ตรงกับช่อง 1) วัน เดือน ปี ที่ยื่นขอหนังสือรับรอง พร้อมทั้งเซ็นชื่อและประทับตราบริษัท/ห้าง/ร้าน

Form D แบบพิมพ์ ดี

เป็นหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าประเภทหนึ่งใช้ในการให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรกับสินค้าออกที่มีถิ่นกำเนิด ในกลุ่มอาเซียนด้วยกัน ภายใต้ข้อตกลงว่าด้วยการใช้อัตราภาษีพิเศษที่เท่ากัน (CEPT) สำหรับเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) โดยยื่นขอหนังสือรับรอง Form D ได้ที่กองสิทธิประโยชน์ทางการค้าหรือที่สำนักงานการค้าต่างประเทศที่ตนมีสำนักงานหรือมีการดำเนินการส่งออกภายในเขตอำนาจ

วิธีปฏิบัติในการขอหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า Form D

1. การยื่นขอหนังสือรับรอง ฯ

ผู้ส่งออกจะต้องยื่นคำขอหนังสือรับรองแหล่งกำเนิด สินค้าแบบ ดี พร้อมแบบ Form D ที่พิมพ์ข้อความครบถ้วน ถูกต้องต่อหน่วยงานที่มีอำนาจออกหนังสือรับรองฯ ของกรมการค้าต่างประเทศ

2. เอกสารประกอบการยื่นขอ Form D

- ใบกำกับสินค้า (Commercial Invoice) ต้นฉบับ หรือสำเนา
- ใบตราส่งสินค้า (Bill of Lading - B/L) หรือใบรับขนส่งสินค้าทางอากาศ (Air Waybill) หรือเอกสาร แสดงการขนส่งสินค้าอื่น ๆ ต้นฉบับ หรือสำเนา
- หนังสือรับรองอัตราส่วนต้นทุนการผลิตสินค้าทั่วไป หรือสำเนา
- หนังสือรับรองรายละเอียดขั้นตอนการผลิตสินค้าสิ่งทอ (ตามพิกัด 50-63)

หมายเหตุ

สำหรับสินค้าที่ผลิตโดยวัสดุนำเข้ามีมูลค่าสูง และ/หรือมีขั้นตอนการผลิตที่สลับซับซ้อน เช่น สินค้าภายใต้พิกัด 84-85 ผู้ส่งออกจะต้องยื่น หนังสือรับรองรายละเอียด ขั้นตอนการผลิต ต้นทุนและราคา สินค้า (ตามแบบที่กำหนด) ให้ฝ่ายตรวจสอบ กองสิทธิประโยชน์ทางการค้าตรวจสอบก่อนการยื่นขอหนังสือรับรองฯ

สำเนาเอกสารให้ผู้มีอำนาจลงนาม และประทับตรารับรองความถูกต้อง

3. การพิมพ์ข้อความในหนังสือรับรองฯ Form D

ช่องที่ 1 ชื่อ ที่อยู่ ประเทศของผู้ส่งออก จะต้องถูกต้องตรงกันกับเอกสารที่ยื่นประกอบการยื่นขอหนังสือส่งออก และผู้ทำการแทนหรือผู้ที่ยินยอมให้ทำการแทนให้ระบุชื่อ ที่อยู่ ประเทศผู้ส่งออก และตามด้วย C/O (Care of) หรือ O/B (on behalf of) ชื่อ ที่อยู่ประเทศของผู้ทำการแทน หรือผู้ยินยอม

ช่องที่ 2 ชื่อ ที่อยู่ ประเทศของผู้รับปลายทางหรือผู้ซื้อ

ช่องที่ 3 ระบุวิธีการขนส่ง วันส่งออก ชื่อและเที่ยวของยานพาหนะ ท่าที่ใช้ขนสินค้าขึ้น
จากยานพาหนะ

ช่องที่ 4 ให้เว้นว่างไว้สำหรับเจ้าหน้าที่

ช่องที่ 5 ลำดับที่รายการสินค้า ให้เรียงลำดับ 1-2-3-4 ฯลฯ โดยให้ตรงกับรายการสินค้า
แต่ละรายการที่แสดงไว้ในช่อง 7

ช่องที่ 6 ระบุเครื่องหมายบนหีบห่อของสินค้า ถ้าปรากฏว่าเครื่องหมายยาวมากไม่อาจ
ระบุในช่อง 6 ได้หมดให้ระบุมาเพียง 2-3 บรรทัดแรก แล้วต่อด้วย **Details as per B/L หรือ AWB
No.....Dated.....** ในกรณีที่ไม่มีเครื่องหมายบนหีบห่อให้ระบุคำว่า **Address หรือ No Mark**

ช่องที่ 7 ระบุชนิดของสินค้าและจำนวนหีบห่อรวมทั้งหมายเลขพิกัดศุลกากร (**HS
Number**) ของประเทศอาเซียนผู้นำเข้า การกรอกข้อความมิให้เว้นบรรทัด เมื่อจบรายการสินค้าแต่ละ
รายการแล้ว หากปรากฏว่ายังมีช่องว่างในบรรทัดนี้ ให้พิมพ์เครื่องหมายดอกจัน (****) ปิดท้ายไว้ และเมื่อ
จบรายการสินค้าทั้งหมดแล้วให้ขีดเส้นใต้ปิดข้อความบรรทัดสุดท้าย พร้อมทั้งเส้นทะแยงมุมช่องว่างส่วน
ที่เหลือ

ช่องที่ 8 1. ระบุอักษร "X" สำหรับสินค้าที่ใช้วัสดุที่ผลิตขึ้นทั้งหมดภายในประเทศหรือ
ภายในอาเซียน

2. ระบุสัดส่วนของมูลค่าวัสดุ แรงงานและต้นทุนในประเทศหรือในอาเซียน
รวมกัน (**Local หรือ ASEAN Content**) ซึ่งจะต้องมากกว่า 40% เช่น 55%

3. ระบุอักษร **ST** สำหรับสินค้าสิ่งทอ และผลิตภัณฑ์สิ่งทอที่ใช้หลักเกณฑ์การ
แปรสภาพอย่างเพียงพอ

ช่องที่ 9 ระบุน้ำหนัก **G.W.** และมูลค่า **F.O.B (US\$)** ของสินค้าที่ส่งออก

ช่องที่ 10 ระบุเลขที่และวัน เดือน ปี ของ **Invoice**

ช่องที่ 11 ระบุประเทศนำเข้าปลายทาง ชื่อจังหวัด ซึ่งเป็นสถานที่ตั้งของบริษัท/ห้าง/ร้าน
ผู้ส่งออก (ตรงกับช่อง 1) วัน เดือน ปี ที่ยื่นขอหนังสือรับรองฯ พร้อมทั้งเซ็นชื่อและประทับตราบริษัท/
ห้าง/ร้าน

ช่องที่ 12 ให้เว้นว่างไว้สำหรับเจ้าหน้าที่ลงนามรับรอง

GSP

ระบบสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรเป็นการทั่วไป
(Generalized System of Preferences - GSP)

ความเป็นมาของ GSP

ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เศรษฐกิจโลกประสบกับภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ซึ่งการศึกษาของ UNCTAD พบว่าความเสียเปรียบในการแข่งขันของสินค้าจากประเทศกำลังพัฒนาเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจของส่วนรวม ดังนั้น แนวความคิดเกี่ยวกับระบบ GSP จึงเกิดขึ้นในคราวประชุมของ องค์การสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนาสมัยที่ 1 ที่นครเจนีวา เมื่อปี 2507 มีความมุ่งหมายเพื่อที่จะยกระดับฐานทางเศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนา โดยการมีรายได้จากการค้าแทนที่จะได้รับในรูปของเงินช่วยเหลือ (Aid) รายได้ที่เกิดจากการส่งออกของประเทศกำลังพัฒนาจะถูกหมุนเวียนนำกลับไปใช้ในการซื้อสินค้าอุปโภคและบริโภคจากประเทศที่พัฒนาแล้ว วิธีการช่วยเหลือทางการค้า จึงอาจทำได้โดยการที่ประเทศพัฒนาแล้วช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของสินค้า โดยการลดหย่อนภาษีขาเข้าแก่สินค้าที่นำเข้ามาจากประเทศกำลังพัฒนา ดังนั้น ในการประชุม UNCTAD สมัยที่ 2 ณ กรุงนิวเดลี ประเทศอินเดีย เมื่อต้นปี 2511 ที่ประชุมจึงมีมติยอมรับระบบ GSP

วัตถุประสงค์ของ GSP

1. เพื่อเพิ่มรายได้จากการส่งออกให้กับประเทศกำลังพัฒนา
2. เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมของประเทศกำลังพัฒนา
3. เพื่อเพิ่มอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนา

หลักการของ GSP

1. เป็นการทั่วไป (Generalized)
2. ไม่เป็นการตอบแทน (Non-reciprocal)
3. ไม่เลือกปฏิบัติ (Non-discriminatory)

ระบบ GSP หลัก 3 ระบบ

ระบบ GSP มี 13 ระบบ รวม 28 ประเทศ คือ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น แคนาดา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ สหภาพยุโรป (ประกอบด้วย เบลเยียม เนเธอร์แลนด์ ลักเซมเบิร์ก ไอร์แลนด์ อิตาลี ฝรั่งเศส สหราชอาณาจักร เดนมาร์ก สหพันธสาธารณรัฐเยอรมัน กรีซ สเปน โปรตุเกส สวีเดน ฟินแลนด์ และออสเตรีย) กลุ่มประเทศสมาคมการค้าเสรีแห่งยุโรป (EFTA ประกอบด้วย นอร์เวย์ และสวิตเซอร์แลนด์) กลุ่มสังคมนิยม (ประกอบด้วย ฮังการี โปแลนด์ สาธารณรัฐเชค สโลวาเกีย บัลแกเรีย และสหพันธรัฐรัสเซีย) ระบบที่สำคัญ ได้แก่ สหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่น ซึ่งมีการนำเข้าภายใต้ GSP ร่วมกัน

มากกว่าร้อยละ 90 ของมูลค่านำเข้าภายใต้ GSP ทุกระบบ ลักษณะที่สำคัญของระบบ GSP ทั้ง 3 ระบบ มีสาระสำคัญคล้ายกันแต่แตกต่างกันในรายละเอียด ดังนี้

1. ระยะเวลาของโครงการ

สหภาพยุโรป เริ่มโครงการตั้งแต่ปี 2514 ปัจจุบันอยู่ในโครงการที่ 3 ช่วงที่ 2 เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2542-31 ธันวาคม 2544

สหรัฐอเมริกา เริ่มโครงการในปี 2519 ปัจจุบันอยู่ในโครงการที่ 5 ซึ่งได้หมดอายุเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2542 ขณะนี้อยู่ในระหว่างการพิจารณาต่ออายุโครงการ

ญี่ปุ่น อยู่ในระหว่างโครงการที่ 3 ซึ่งเริ่มตั้งแต่ 1 เมษายน 2534- 31 มีนาคม 2544

2. ขอบเขตของสินค้าที่ได้รับสิทธิ GSP

สหภาพยุโรป สินค้าที่ได้รับสิทธิ GSP ได้แก่

- สินค้าเกษตรบางรายการ
- สินค้าอุตสาหกรรมเกือบทุกรายการ
- สินค้าสิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูป

สหรัฐอเมริกา ให้สิทธิ GSP แก่สินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม ประมาณ 4,500 พิกัดศุลกากร และไม่ให้สิทธิ GSP แก่สินค้าดังต่อไปนี้

- สิ่งทอและเครื่องแต่งกาย
- รองเท้า กระเป๋าถือ กระเป๋าเดินทาง ถูมมือ และเสื้อผ้าทำด้วยหนัง
- สินค้าผลิตภัณฑ์เหล็ก และผลิตภัณฑ์แก้ว

ญี่ปุ่น ให้สิทธิ GSP แก่สินค้า ดังนี้

- สินค้าเกษตรบางรายการ
- สินค้าอุตสาหกรรมเกือบทุกรายการ

ยกเว้น สินค้าที่ญี่ปุ่นจัดว่าเป็น Sensitive Products

3. การลดหย่อนอัตราภาษี

สหภาพยุโรป ได้เปลี่ยนแปลงการลดหย่อนภาษีศุลกากรในสัดส่วนต่าง ๆ กัน ตามชนิดของสินค้าที่จะกระทบต่อผู้ผลิตของ EU ดังนี้

สินค้า	ภาษีที่ลดหย่อน
1. กระทบมาก (Very Sensitive)	15%
2. กระทบ (Sensitive)	40%
3. กึ่งกระทบ (Semi-Sensitive)	65%
4. ไม่กระทบ (Non-Sensitive)	100%

สหรัฐฯ ยกเว้นภาษีนำเข้าทุกรายการที่ได้รับสิทธิฯ

ญี่ปุ่น สินค้าอุตสาหกรรมได้รับยกเว้นภาษีทุกรายการและลดหย่อน **50%** สำหรับสินค้า **Selected Product** สินค้าเกษตรมีทั้งได้รับยกเว้นและลดหย่อนจากอัตราภาษีปกติ

4 เงื่อนไขการให้ GSP

สหภาพยุโรป นำมาตรการที่มีใช้ทางการค้ามาเป็นข้อพิจารณาการให้สิทธิ **GSP** อาทิ

- มีการใช้แรงงานเยี่ยงทาส
- ไม่สามารถควบคุมปราบปรามยาเสพติด
- ใช้แรงงานนักโทษผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก
- ไม่เปิดตลาดให้แก่สหภาพยุโรป เป็นต้น

สหรัฐอเมริกา กำหนดเงื่อนไขการพิจารณาให้สิทธิ **GSP** ดังนี้

- การเปิดตลาดสินค้าและบริการแก่สหรัฐฯ
- ให้ความคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา
- ให้ความคุ้มครองสิทธิแรงงาน
- ระดับรายได้ประชาชาติต่อหัวไม่เกินที่กำหนด

ญี่ปุ่น มิได้กำหนดเงื่อนไขการพิจารณาการให้สิทธิ **GSP** แต่อย่างใด

5 การตัดสิทธิ GSP

สหภาพยุโรป มีมาตรการตัดสิทธิ **GSP** ที่มีความสามารถในการแข่งขัน ดังนี้

- การตัดสิทธิทั้งประเทศ โดยพิจารณาจากรายได้ประชาชาติต่อหัวเกิน **8,210** เหรียญสหรัฐฯ
- การตัดสิทธิสินค้าบางรายการของบางประเทศ

สหรัฐฯ

1. กฎ **25%** พิจารณาจากสัดส่วนการนำเข้าเมื่อเทียบกับมูลค่ารวมของสินค้าชนิดเดียวกัน

เกิน **25%**

2. ระดับการพัฒนาประเทศ และความสามารถในการแข่งขัน

สหรัฐอเมริกา มีมาตรการตัดสิทธิ **GSP** ดังนี้

1. การตัดสิทธิ **GSP** ทั้งประเทศ

- มีรายได้ประชาชาติต่อหัวเกิน **8,600** เหรียญสหรัฐฯ
- ใช้สิทธิ **GSP** อยู่ในระดับสูง
- มีการละเมิดสิทธิแรงงาน

2. การตัดสิทธิรายสินค้า หากมีผู้นำเข้าของสหรัฐฯ ร้องเรียนว่ามีผลกระทบต่อ

อุตสาหกรรมภายในของสหรัฐฯ

3. การระงับสิทธิรายสินค้า

- มีส่วนแบ่งตลาดนำเข้าสหรัฐฯ เกิน **50%**
- มีการนำเข้าเกินมูลค่าขั้นสูงที่สหรัฐฯ กำหนด

ญี่ปุ่น มีมาตรการตัดสิทธิ GSP ดังนี้

1. การตัดสิทธิทั้งประเทศ หากประเทศผู้รับสิทธิใดมีรายได้ประชาชาติต่อหัวเกิน **9,386** เหรียญสหรัฐฯ ติดต่อกันเกิน **3 ปี (1995-1997)** ซึ่งปัจจุบันนี้ยังไม่มีประเทศใดถูกตัดสิทธิตามมาตรการนี้

2. การตัดสิทธิรายสินค้า

- หากนำเข้าเกินกำหนดเขตแดน/โควตาของของกลุ่มสินค้า
- มีรายได้ประชาชาติต่อหัวเกิน **9,386** เหรียญสหรัฐฯ โดยมีส่วนแบ่งตลาดของสินค้าเกิน **25%** และมูลค่านำเข้าของสินค้านั้นรวมมากกว่าหนึ่งพันล้านเยน

กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าภายใต้ระบบสิทธิพิเศษฯ

การใช้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร ผู้ผลิต ผู้ส่งออกสามารถจะได้รับการยกเว้น หรือลดหย่อนภาษีนำเข้าต่อเมื่อสินค้าต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. เป็นสินค้าที่อยู่ในบัญชีรายการสินค้าที่ได้รับสิทธิพิเศษฯ ของประเทศผู้ให้
2. ต้องส่งโดยตรงจากประเทศที่ได้รับสิทธิพิเศษฯ ไปยังประเทศผู้ให้
3. เป็นสินค้าที่ผลิตถูกต้องตามหลักเกณฑ์ว่าด้วยกฎแหล่งกำเนิดสินค้า
4. มีหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า **Form A, Form GSTP** และ **Form D** ที่ออกโดยกรมการค้าต่างประเทศไปแสดงต่อศุลกากรประเทศผู้นำเข้า

กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า จึงเป็นคุณสมบัติที่สำคัญประการหนึ่งที่ผู้ส่งออกจะต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ประเทศผู้ให้สิทธิฯ ได้กำหนดไว้

ภายใต้ระบบสิทธิพิเศษทางการค้า ซึ่งหมายถึงรวมถึง ระบบสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรเป็นการทั่วไป (**Generalized System of Preferences-GSP**) การใช้อัตราภาษีศุลกากรพิเศษที่เท่ากันภายใต้เขตการค้าเสรีอาเซียน (**CEPT**) และระบบสิทธิพิเศษทางการค้าระหว่างประเทศกำลังพัฒนา (**Global System of Trade Preferences-GSTP**) ได้กำหนดกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าเพื่อขอรับสิทธิพิเศษฯ ไว้ดังนี้คือ

กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าภายใต้ GSP

ในระบบสิทธิพิเศษฯ GSP รวม 13 ระบบ 28 ประเทศ ได้กำหนดการใช้ปัจจัยการผลิตสำหรับสินค้าที่มีสิทธิได้รับสิทธิ GSP ดังนี้

1. สินค้าที่ผลิตขึ้นโดยใช้วัตถุดิบภายในประเทศทั้งหมดหรือ
2. สินค้าที่ผลิตขึ้นโดยใช้วัตถุดิบนำเข้าจากต่างประเทศจะต้องมี “การแปรสภาพอย่างเพียงพอ” จึงจะถือว่าสินค้าที่ผลิตขึ้นใหม่มีแหล่งกำเนิดในประเทศนั้นได้ ซึ่ง GSP แต่ละระบบมีหลักเกณฑ์แตกต่างกัน โดยมีแนวคิดพื้นฐาน 2 ประการ คือ

- หลักเกณฑ์เกี่ยวกับกระบวนการผลิต
- หลักเกณฑ์เกี่ยวกับมูลค่าเพิ่ม

3 สินค้าที่ผลิตโดยใช้แหล่งกำเนิดแบบสะสม (**Cumulative Origin**) คือ สามารถใช้วัตถุดิบในการผลิตจากกลุ่มประเทศที่ได้รับสิทธิ **GSP** บางกลุ่ม โดยให้ถือเสมือนว่าเป็นวัตถุดิบในประเทศผู้ส่งออก เช่น **ASEAN** เป็นต้น

4 การใช้วัตถุดิบในการผลิตจากประเทศผู้ให้สิทธิ **GSP (Donor Country Contents)** โดยให้ถือเสมือนว่าเป็นวัตถุดิบในประเทศ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาววีวรรณ ศิริจันทร์
วัน เดือน ปีเกิด	28 พฤศจิกายน 2523
ประวัติการศึกษา	พ.ศ.2543 สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงจาก สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเชียงราย สาขาวิชาการบัญชี พ.ศ.2545 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยแม่โจ้ คณะธุรกิจการเกษตร สาขาการบัญชี
ประวัติการทำงาน	พ.ศ.2545- ปัจจุบัน อาจารย์ผู้สอนประจำสาขาวิชาการบัญชี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา วิทยาเขตเชียงราย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved